

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 111

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 21 februarie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
154.			
— Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale antidrog în perioada 2003—2004	2—20		
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
2.026/2002.			
— Ordin al ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței pentru aprobarea Părții a II-a — „Norme de autorizare a centrelor de pregătire și perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere” — din Normele de autorizare a funcționării centrelor de pregătire a personalului din domeniul transporturilor rutiere	21—25		
175.			
— Decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămilelor pentru aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu	25		
176.			
— Decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămilelor privind instituirea unor registre simplificate de evidență pentru bunurile transportate prin sistemul de expediții expres	26—27		
177.			
— Decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămilelor pentru aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale, evidența operativă, controlul și supravegherea vamală a mărfurilor care se introduc sau se scot din zonele libere și din porturile care beneficiază de facilitățile prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 131/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 99/2002			27
		178.	
		— Decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămilelor pentru aprobarea Normelor tehnice privind procedura simplificată de efectuare a formalităților vamale pentru importul și exportul de presă, tipărituri, energie electrică și mărfuri transportate prin conducte	28
		179.	
		— Decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămilelor pentru aprobarea Normelor tehnice privind procedura simplificată de efectuare a formalităților vamale aferente aprovizionării mijloacelor de transport în trafic internațional	28
		180.	
		— Decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămilelor pentru aprobarea Normelor tehnice privind antrepoziția vamal	29
		181.	
		— Decizie a directorului general al Direcției Generale a Vămilelor pentru aprobarea Normelor tehnice de lucru privind circulația sacilor și trimiterilor poștale externe între birourile vamale	29
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		5.	
		— Circulară pentru modificarea și completarea Regulamentului nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, cu modificările și completările ulterioare	30—32

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRĂRE****pentru aprobarea Strategiei naționale antidrog în perioada 2003—2004**

În temeiul art. 107 din Constituție,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia națională antidrog în perioada 2003—2004, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Agenția Națională Antidrog, ministerele și

celelalte organe ale administrației publice centrale de specialitate subordonate au obligația de a duce la îndeplinire măsurile specifice domeniului lor de activitate prevăzute în Strategia națională antidrog în perioada 2003—2004.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministru de interne,
Ioan Rus

Ministru de sănătate și familiei,
Daniela Bartoș

Ministru de apărare națională,
Ioan Mircea Pașcu

p. Ministru de muncă și solidarității sociale,
Ion Giurescu,
secretar de stat

Ministru de educație și cercetare,
Ecaterina Andronescu

Ministru de industrie și resurse,
Dan Ioan Popescu

Ministru de tineret și sport,
Georgiu Gingăraș

Ministru de finanțe publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 6 februarie 2003.
Nr. 154.

ANEXĂ

**STRATEGIA NAȚIONALĂ ANTIDROG
2003—2004**

Prezenta strategie este rezultatul efortului comun al reprezentanților ministerelor implicate în lupta împotriva drogurilor, precum și ai diferitelor organizații publice și private.

CAPITOLUL 1
PREZENTARE

**Cuvânt din partea Primului-ministru
al Guvernului României**

De ce o strategie națională antidrog?

Adrian Năstase,
Prim-ministru al Guvernului României

Potrivit unor estimări ale Organizației Națiunilor Unite, ale INTERPOL și EUROPOL, „piața drogurilor” ocupă locul secund după cea a armamentului, cu o cifră de afaceri de sute de miliarde de dolari anual. Iată de ce se impune ca autoritățile competente ale tuturor statelor să depună eforturi susținute și conjugate pentru eradicarea acestui flagel cu repercusiuni dintre cele mai grave, care afectează în prezent un procent ridicat al populației, în special din rândul tinerilor.

Problematika drogurilor este de interes major, având în vedere și amplasarea geografică a țării noastre, situată pe

ruta marilor căi de comunicație europene și între țările producătoare și cele cunoscute că se confruntă acut cu fenomenul consumului de droguri.

Dacă la începutul anilor '90 România era eminentemente țară de tranzit al drogurilor, când treptat s-a prefigurat *ruta balcanică* de trafic al substanțelor stupefiante, având ca destinație state vest-europene, în prezent și pe teritoriul nostru național s-a dezvoltat rapid o piață profitabilă de desfacere a drogurilor.

În contextul eforturilor actuale depuse pe plan mondial pentru contracararea terorismului și ținând seama de faptul că unul dintre principalele mijloace de finanțare a grupărilor teroriste îl constituie profiturile enorme obținute pe piața drogurilor, Guvernul României, prin instituțiile sale specializate, a luat măsuri deosebite pentru eradicarea acestor fenomene.

În acest sens, este foarte important ca încă de la frontiera de stat să dispunem de un sistem eficient de supraveghere și control care să limiteze cât mai mult posibil accesul drogurilor pe teritoriul României. Am în vedere atât luarea unor măsuri vizând prevenirea și combaterea trecerilor ilegale prin frontieră-

vamă, cât și o colaborare internațională activă a tuturor instituțiilor abilitate în domeniu, care să asigure cunoașterea locurilor de producere, a traseelor de transport, a zonelor de destinație și a persoanelor implicate, pentru a se reuși, dacă nu stoparea, cel puțin limitarea acestui fenomen aflat într-o ascensiune îngrijorătoare. Pentru aceasta, Ministerul de Interne, prin structurile sale specializate — îndeosebi Poliția de Frontieră —, a luat măsuri concrete de natură să conducă la securizarea frontierei de stat și, implicit, la descoperirea și stoparea, încă din acest loc, a încercărilor de introducere în țară a drogurilor.

De asemenea, prin Direcția generală de combatere a crimei organizate și antidrog se duce o luptă continuă de identificare și tragere la răspundere a traficantilor de droguri care alimentează piața pentru consum sau fac parte din rețele transnaționale de droguri care tranzitează teritoriul țării noastre.

Pentru a avea un program clar de acțiune împotriva acestui flagel, la nivel național s-a elaborat de către specialiștii în domeniu prezenta strategie națională antidrog pentru perioada 2003—2004.

Acest document vine să completeze cadrul organizatoric, coordonatele de acțiune ale instituțiilor abilitate în lupta contra drogurilor, să constituie un instrument care să stea la baza viitoarelor proiecte și evaluări în domeniul drogurilor.

Este obligatoriu, totodată, să reevaluăm rolul școlii, al familiei în educarea tinerilor, pentru a reduce în mod semnificativ numărul celor care cad victime drogurilor. Nu vrem să spun vorbe mari, dar menținând sănătatea generațiilor viitoare vom asigura vitalitatea națiunii și vom păstra intacte șansele de dezvoltare normală a societății românești.

Consider că aceasta este o mare responsabilitate pentru Guvernul României și vom acționa în consecință.

În anul 2000 Parlamentul a adoptat Legea nr. 143 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, act normativ care asigură cadrul juridic în materie și răspunde recomandărilor și obiectivelor O.N.U., ale Consiliului Europei și Uniunii Europene.

Apreciez că în lupta împotriva drogurilor un rol important îl are latura preventivă, care trebuie avută în vedere atât de către personalul Ministerului de Interne, Ministerului Educației și Cercetării, Ministerului Justiției și nu în ultimul rând de cel al Ministerului Sănătății și Familiei, care are atribuții nemijlocite în acest domeniu.

Conștientizăm însă, în egală măsură, că este nevoie și de un suport financiar pe care suntem dispuși să îl asigurăm în perioada următoare, dar vom avea grijă ca banii alocați să fie folosiți judicios și exclusiv în scopul pentru care au fost destinați.

Este necesară intensificarea activităților pentru diminuarea numărului de tineri care consumă droguri și pe cât posibil să monitorizăm acest fenomen la nivel național.

Am făcut apel la toți colaboratorii mei, la toate organizațiile neguvernamentale, pentru a nu lăsa să treacă neobservat segmentul celor care fac eforturi pentru a abandona drogul, să-i sprijinim în recuperare și reintegrare socială.

Mai dureros este că, abordând aspectul resocializării foștilor dependenți de droguri, trebuie să avem în vedere întregul sistem de învățământ din România. În acest sens, cadrelor didactice, dar și familiilor acestor tineri le revine o mare răspundere în sprijinirea lor pentru a relua cursurile și a-și desăvârși educația.

Mă gândesc, de asemenea, la eforturile pe care trebuie să le facă Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, prin Direcția metodologie — Direcția generală asistență socială pentru reinserția socială și profesională a celor care resimt nevoia imperioasă a unei surse de venit sigure, legale, pentru a duce o viață normală și a renunța definitiv la mirajul drogurilor.

Aștept, totodată, o prezență mai activă în viața noastră socială a organizațiilor neguvernamentale care își propun, prin propriile programe, combaterea traficului și consumului de droguri.

Consider că la acest moment de răscruce este nevoie de eforturi susținute din partea tuturor celor ce pot contribui la salvarea victimelor drogurilor, la transformarea lor în cetățeni cu un comportament adecvat societății noastre, instituind chiar un sistem de supraveghere cetățenească a victimelor drogurilor, până la reinserția lor socială totală. În acest sens, un rol deosebit îl pot avea centrele de prevenire și consiliere anti-drog.

Nutresc speranța și împărtășesc optimismul că Strategia națională antidrog constituie un document programatic, eficient, în măsură să își atingă obiectivele și, în ultimă instanță, să contribuie efectiv la diminuarea consumului ilicit de droguri.

CAPITOLUL 2

INTRODUCERE

Cuvânt din partea Coordonatorului național pe droguri

Flagelul drogurilor reprezintă unul dintre fenomenele cele mai complexe, mai profunde și tragice ale lumii contemporane. Dacă până în 1990 noțiunea de drog era foarte vagă pentru majoritatea românilor, ulterior situația s-a modificat, România devenind, la început, o țară de tranzit și depozitare și, mai apoi, chiar o țară de consum al substanțelor stupefiante, în drumul lor dinspre Orient spre Occident.

Traficul și consumul de droguri constituie un pericol grav la adresa umanității, cu repercusiuni dramatice în plan economic și social. În fiecare an luăm cunoștință — din diferite surse de informare — despre faptul că sume considerabile sunt deturnate spre scopuri antisociale, traficantii și grupurile de criminali sfidând legile și autoritățile. Pe de altă parte, milioane de oameni se adaugă anual celor căzuți deja pradă „morții albe”, un procent alarmant intrând în tristul cortegiu al celor iremediabil pierduți pentru societate.

Amploarea planetară a fenomenului depășește sfera preocupărilor medicale și pe cele ale forțelor de ordine și constituie o amenințare la adresa ordinii economice și sociale mondiale, depășind frontierele naționale.

Iată de ce în lupta împotriva acestui flagel este foarte importantă elaborarea unei strategii naționale coerente privind problematica drogurilor, care să aibă în vedere coordonarea factorilor implicați în contracararea tuturor aspectelor fenomenului infracțional: abuz, aprovizionare, producție, trafic, prevenire și tratament.

Pornind de la considerentul că activitatea de prevenire și combatere a traficului și consumului de droguri se realizează — pe lângă măsurile de ordin educațional, economic, social, medical și administrativ — și prin crearea unui cadru juridic adecvat, la elaborarea Strategiei naționale antidrog s-au avut în vedere amploarea și complexitatea fenomenului drogurilor în România, precum și necesitatea controlului consumului și traficului de droguri, corelat cu intensificarea activităților de prevenire a consumului și abuzului de substanțe stupefiante.

Prin această strategie, *pe termen scurt*, se urmărește crearea cadrului instituțional și dezvoltarea capacității necesare pentru abordarea multisectorială a problematicii drogurilor, iar *pe termen lung*, este avută în vedere reducerea numărului de persoane care se angajează în consumul de droguri, în paralel cu creșterea capacității naționale pentru crearea și dezvoltarea de servicii de educare-informare-prevenire-tratament și cu dezvoltarea și eficientizarea structurilor și programelor de combatere a traficului ilegal de droguri.

CAPITOLUL 3

PRINCIPIILE DIRECTOARE, VIZIUNEA STRATEGICĂ, SCOPUL ȘI OBIECTIVELE STRATEGIEI

Principiile directoare

1. **Principiul priorității.** Problema prevenirii și combaterii traficului, consumului și abuzului de droguri este asumată ca o prioritate de către Guvernul României.

2. **Principiul opțiunii individuale.** Prevenirea consumului de droguri are în vedere complexitatea fenomenului care include și opțiunea individuală.

3. **Principiul viziunii globale și unitare.** Măsurile de prevenire și combatere a traficului, consumului și abuzului de droguri se bazează pe viziunea globală și unitară a problemei.

4. **Principiul coordonării și cooperării unitare** între toate sectoarele implicate. Practicile și procedurile în domeniul prevenirii și combaterii traficului, consumului și abuzului de droguri vor fi adaptate la caracteristicile sociale și culturale ale populației.

5. **Principiul profesionalizării în toate domeniile de activitate.** Lupta împotriva traficului, consumului și abuzului de droguri presupune pregătirea profesională corespunzătoare a specialiștilor, precum și diseminarea informațiilor, a bunelor practici și a instrumentelor de lucru în domeniu.

6. **Principiul complementarității.** Implicarea societății civile alături de instituțiile guvernamentale pentru realizarea și extinderea programelor de prevenire a consumului și abuzului de droguri este o necesitate reală.

7. **Principiul continuității.** Activitățile desfășurate în vederea prevenirii și combaterii traficului, consumului și abuzului de droguri vor avea un caracter permanent.

8. **Principiul legalității.** Respectarea drepturilor fundamentale ale omului, precum și a prevederilor specifice din tratatele internaționale la care România este parte constituie o condiție obligatorie în abordarea fenomenului.

9. **Principiul confidențialității.** Datele personale deținute, rezultate din activitățile specifice antidrog, nu se fac publice.

10. **Principiul nediscriminării.** Toate activitățile specifice antidrog se adresează tuturor cetățenilor, indiferent de sex, apartenență etnică și religioasă etc.

Viziunea

La sfârșitul anului 2004 România va pune în practică un sistem integrat de servicii de prevenire și tratament, structurat pe o rețea națională de centre, capabile să implementeze la nivel local strategii coerente. În același timp se vor eficientiza structurile și programele de combatere a fenomenului ilicit al drogurilor, în vederea reducerii traficului de droguri transfrontalier, cu consecințe în plan intern, reducerea cererii, iar în plan internațional, anihilarea rețelelor transnaționale.

Scopul

Abordând cu realism problematica traficului și consumului ilicit de droguri, măsurile propuse în prezenta strategie au ca scop principal reducerea cererii și ofertei de droguri, cunoscut fiind faptul că lupta împotriva acestui flagel nu a avut ca rezultat eradicarea acestuia, nici chiar pentru cele mai dezvoltate națiuni ale lumii.

Obiectivele

1. Inițierea și susținerea cu prioritate a unor dezbateri publice cu caracter politic și apolitic, la nivel național, menite să susțină o viziune unitară și coerentă în domeniul luptei împotriva drogurilor

2. Încurajarea participării tuturor instituțiilor private, grupurilor colective, asociațiilor și persoanelor fizice care doresc să se implice în acest domeniu

3. Intensificarea și diversificarea activităților de prevenire a consumului de droguri, în special a celor ce au legătură cu debutul consumului, realizarea unor studii criminologice pe baza datelor privind traficantul și consumatorii de droguri

4. Întărirea luptei împotriva traficului și consumului ilicit de droguri, delincvenței organizate asociate acestuia, intensificarea cooperării polițienești, vamale și judiciare cu alte state, în special cu statele membre ale UE

5. Conștientizarea necesității abordării globale a prevenirii și combaterii traficului și consumului de droguri, prin includerea tuturor substanțelor care pot fi utilizate și de care se poate face abuz, inclusiv alcoolul și tutunul

6. Organizarea sistemului de sănătate publică și servicii sociale într-o rețea integrată, astfel încât să se asigure utilizarea eficientă a tuturor resurselor existente și să se ofere o varietate largă de posibilități terapeutice, precum și să se faciliteze recuperarea socială a consumatorilor de droguri

7. Intensificarea și diversificarea acțiunilor împotriva traficului de droguri, spălării banilor și altor infracțiuni asociate, prin îmbunătățirea coordonării diferitelor instituții abilitate

8. Îmbunătățirea cadrului legislativ în vederea asigurării unor posibilități multiple de reacție, adaptate la dinamica fenomenului

9. Organizarea eficientă a colectării, analizei, prognozării și diseminării datelor obiective, viabile și comparabile, referitoare la fenomenul drogurilor în România, cu sprijinul Observatorului român pe droguri și toxicomanii (ORDT) din cadrul Agenției Naționale Antidrog și al celorlalte instituții naționale cu atribuții în domeniu

10. Intensificarea cooperării internaționale, atât în ceea ce privește participarea la organizațiile internaționale competente, cât și în relațiile bilaterale sau multilaterale cu anumite țări ori arii geografice

11. Asigurarea evaluării periodice și eficiente a acțiunilor de luptă împotriva drogurilor.

CAPITOLUL 4

ZONELE SPECIFICE DE INTERVENȚIE

4.1. Reducerea cererii

4.1.A. *Prevenirea consumului de droguri*

1. *Analiza situației prevenirii consumului de droguri în România*

Prezentul document reprezintă concepția de acțiune la nivel guvernamental în domeniul prevenirii consumului și abuzului de droguri și se fundamentează pe o analiză integratoare asupra fenomenului în perioada 1990—2002 (studii ale unor structuri guvernamentale și neguvernamentale, naționale și internaționale, statistici și practici în domeniu).

1. *Caracteristicile consumului și abuzului de droguri în România:*

a) răspândirea fenomenului pe întregul teritoriu al țării, în paralel cu extinderea rețelelor de trafic la nivel național și internațional;

b) extinderea utilizării medicamentelor cu conținut psihotrop, a benzodiazepinelor și a barbituricelor fără prescriere medicală, utilizate uneori în amestec cu alcool;

c) creșterea numărului deținătorilor și consumatorilor de droguri, precum heroină, canabis, opium, cocaină etc., și creșterea utilizării intravenoase a drogurilor, uneori chiar de la prima doză;

d) creșterea numărului consumatorilor de alcool și tutun la persoanele de vârste cuprinse între 15—24 de ani, în special în rândul celor de sex feminin;

e) creșterea consumului de amfetamine în rândul elevilor;

f) formarea unor grupuri de consum și distribuție a drogurilor, pe criterii de vârstă sau microgeografice;

g) creșterea producției de tutun și alcool indigene, precum și a numărului campaniilor de publicitate a produselor din tutun și alcool provenite din import;

h) răspândirea consumului de droguri în baruri, discoteci, locuri de distracție, locuințe părăsite, campusuri universitare etc.

2. *Factorii determinanți ai consumului și abuzului de droguri:*

a) lipsa de informare și educare în domeniu;

b) acceptarea la nivelul societății a consumului de tutun și alcool;

c) diminuarea supravegherii copiilor de către părinți, precum și lipsa de responsabilitate și implicare a unora dintre ei;

d) presiunea socială a anturajului la nivelul grupurilor de elevi și tineri;

e) accesibilitatea primelor doze și curiozitatea de a testa drogurile, fapte care determină utilizarea ulterioară a acestora pentru consum, nu numai pentru experimentare;

f) extinderea rețelelor de trafic la nivel național și internațional;

g) îmbunătățirea situației financiare la nivelul unor grupuri sociale;

h) situația economică precară a unora dintre utilizatori, fapt care determină intrarea în rețele de trafic pentru întreținerea consumului propriu;

i) migrarea copiilor în orașe mari, care determină apariția fenomenului „copiii străzii”, asociat cu consumul de inhalanți;

j) existența unor situații de criză nerezolvate corespunzător în rândul adolescenților;

k) experiența redusă a autorităților și societății civile în confruntarea cu un fenomen nou, ce a generat incoerență în reacție și obținerea unor rezultate parțiale;

l) absenteismul școlar care determină adolescentul să se integreze în anturaje riscante.

3. *Programe în domeniul prevenirii consumului și abuzului de droguri*

În vederea realizării componentei de prevenire a consumului de droguri din cadrul Programului național de prevenire și combatere a traficului și consumului de droguri, s-a constituit, prin Ordinul ministrului de interne, ministrului sănătății și familiei, ministrului administrației publice, ministrului educației și cercetării și al ministrului tineretului și sportului nr. 128/602/4.425/36.219/2.629/2001, Comisia interministerială pentru prevenirea consumului ilicit de droguri (C.I.P.C.I.D.), alcătuită din reprezentanți ai Ministerului de Interne, Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Administrației Publice, Ministerului Educației și Cercetării și Ministerului Tineretului și Sportului. Activitatea comisiei a fost deschisă și societății civile prin participarea celor mai reprezentative organizații neguvernamentale cu activități în domeniul prevenirii consumului și abuzului de droguri.

În vederea coordonării activităților desfășurate la nivel local, a fost creată rețeaua națională constituită din 47 de centre de prevenire și consiliere antidrog, la nivelul fiecărui județ și sector din București.

Cu sprijinul financiar al Guvernului României, C.I.P.C.I.D. a derulat la nivel național proiectul „Consumul de droguri: Încotro?”, realizat în parteneriat cu Centrul de Resurse Juridice și Reprezentanța UNICEF în România și care a vizat desfășurarea de activități educative în vederea prevenirii consumului ilicit de droguri în rândul tinerilor și promovarea unui stil de viață sănătos, stil care să afirme explicit respingerea drogurilor. Activitățile realizate în cadrul proiectului au asigurat instruirea inițială a personalului centrelor locale de prevenire și consiliere antidrog în vederea derulării unor programe de prevenire.

În același timp, sub deviza „Depinde numai de tine”, proiectul a desfășurat cea mai mare campanie națională cu profil social, realizată prin intermediul spoturilor TV și radio difuzate de posturile naționale și locale, coroborată cu activități desfășurate în rândul tinerilor (concerte, expoziții, concursuri, seminarii etc.).

Toate aceste activități s-au derulat în parteneriat între reprezentanții C.I.P.C.I.D. și organizații naționale și internaționale.

În contextul prevenirii consumului și abuzului de droguri la copii și tineri, Ministerul Sănătății și Familiei, Ministerul Educației și Cercetării, în parteneriat cu organizații neguvernamentale, au elaborat conținutul programei de educație pentru sănătate, care va fi utilizată în școli începând din anul 2003, în vederea implicării profesorilor și elevilor în cunoașterea fenomenului consumului de droguri, precum și formării abilităților de comunicare, interacționare și a comportamentelor sănătoase, în rândul elevilor din clasele I—XII.

Activitățile desfășurate sub egida C.I.P.C.I.D. vin în prelungirea unor programe derulate anterior de ministerele membre ale comisiei, în colaborare cu organizații neguvernamentale (educație în școli, materiale cu caracter informativ, cursuri de formare a specialiștilor, studii sectoriale, campanii media, seminarii etc.).

În ceea ce privește programele menționate, lipsa unei evaluări adecvate a acestor programe și a unor studii la nivelul întregii populații face dificilă evidențierea schimbărilor la nivelul atitudinilor și comportamentului, în vederea prevenirii consumului și abuzului de droguri.

4. *Oportunități pentru reducerea consumului și abuzului de droguri:*

a) existența voinței politice pentru realizarea unei strategii de prevenire a consumului de droguri;

b) realizarea unui cadru legislativ adecvat privind prevenirea și combaterea consumului și abuzului de droguri;

c) implicarea unor organizații neguvernamentale în activități de prevenire a consumului și abuzului de droguri;

d) pregătirea unor specialiști din domeniul justiției, educației, poliției, sănătății, tineretului etc.;

e) alocarea fondurilor din bugetul sănătății prin programele naționale pentru prevenirea consumului de droguri, precum și existența unor finanțări externe;

f) disponibilități de finanțare din partea unor instituții internaționale;

g) existența unor date statistice privind consumul de droguri și tendințele acestuia;

h) metode și tehnici adecvate de lucru;

i) schimbarea percepției la nivelul comunităților privind consumul și abuzul de droguri;

j) avizarea proiectelor cu sume mari și controlul acestora.

5. *Dificultăți în activitățile de reducere a consumului și abuzului de droguri:*

a) resurse financiare limitate, management deficitar;

b) absența unor indicatori de performanță și a unui sistem de monitorizare și centralizare a datelor;

c) parteneriat insuficient structurat al instituțiilor guvernamentale și neguvernamentale, în derularea programelor de prevenire a consumului și abuzului de droguri;

d) lipsă de coerență în conștientizarea societății românești cu privire la consumul și abuzul de droguri;

e) capacitatea redusă a instituțiilor românești și autorităților abilitate de a interveni pentru reducerea criminalității;

f) absența unor specialiști pregătiți, care să poată acționa dintr-o perspectivă interdisciplinară.

II. *Obiective generale și specifice*

A. *Obiective generale:*

1. Reducerea consumului și abuzului de droguri în rândul populației

2. Diminuarea numărului de copii și tineri care se angajează în consumul de droguri

3. Diminuarea consumului și abuzului de droguri la persoanele aflate în situații de risc

4. Reducerea riscurilor asociate consumului și abuzului de droguri

5. Monitorizarea, analiza și diagnoza consumului de droguri

6. Armonizarea legislativă și instituțională cu prevederile Uniunii Europene.

B. *Obiective specifice:*

a) Reducerea factorilor de risc

b) Diversificarea mijloacelor de prevenire a consumului și abuzului de droguri

c) Promovarea educației pentru sănătate în rândul populației

d) Diminuarea accesibilității și disponibilității drogurilor

e) Informarea populației despre riscurile și daunele asociate consumului de droguri

f) Implicarea societății civile

g) Dezvoltarea structurilor de coordonare la nivel național și local (Agenția Națională Antidrog)

h) Îmbunătățirea calității programelor preventive

i) Instruirea specialiștilor în domeniu

j) Crearea și promovarea alternativelor pentru petrecerea timpului liber

k) Sensibilizarea opiniei publice și formarea atitudinilor favorabile prevenirii consumului și abuzului de droguri

l) Consolidarea și dezvoltarea rețelei centrelor de prevenire a consumului și abuzului de droguri în toate județele țării

m) Dezvoltarea la nivel universitar a unor cursuri de formare și specializare în prevenirea consumului și abuzului de droguri

n) Crearea de oportunități pentru implicarea activă a domeniului privat în realizarea unor servicii de prevenire și tratament privind consumul și abuzul de droguri

o) Evaluarea periodică a programelor de prevenire a consumului și abuzului de droguri

p) Dezvoltarea și diversificarea cooperării dintre instituții naționale și internaționale care au ca obiect prevenirea consumului de droguri

q) Realizarea de studii criminologice pe baza datelor privind traficantii și consumatorii de droguri.

III. Plan de aplicare: educație, sănătate și familie, poliție, tineret, comunitate și organizații private, mass-media, cooperare națională și internațională

1. Ministerul Educației și Cercetării

Plan de aplicare:

a) Elaborarea și dezvoltarea unui curriculum adecvat

a.1) Implementarea programului național „Educația pentru sănătate în școala românească” la nivelul unei populații școlare de 700.000 de elevi

Termen de evaluare: 2004

a.2) Completarea ghidului metodologic adresat profesorilor diriginți „Repere privind activitatea educativă” cu teme legate de prevenirea consumului și abuzului de droguri

Termen de realizare: 2003

a.3) Dezvoltarea unui sistem de informare fragmentată (informații specifice legate de problematica drogurilor, adresate elevilor în cadrul diverselor discipline: biologie, fizică, chimie, psihologie, educație civică etc.)

Termen de realizare: 2003—2004

b) Formarea profesorilor implicați în implementarea curriculumului

b.1) Elaborarea manualelor și organizarea stațiilor de formare destinate utilizatorilor acestora

Termen de realizare: 2003

b.2) Implementarea programului-pilot de prevenire a consumului de droguri

Termen de evaluare: anual

c) Implicarea școlii în programele comunitare

c.1) Dezvoltarea programelor de prevenire în școală prin intermediul personalului centrelor județene de consiliere și prevenire antidrog

Termen de evaluare: anual

c.2) Monitorizarea fenomenului în școală prin realizarea unor studii sociologice de evaluare a dimensiunilor acestuia

Termen de realizare: 2004

c.3) Participarea activă a unităților de învățământ la programele comunitare locale (ale instituțiilor descentralizate ale statului, ale organizațiilor neguvernamentale etc.)

Termen de evaluare: anual

d) Dezvoltarea programelor de timp liber

d.1) Dezvoltarea unor activități specifice timpului liber (manifestări artistice, tehnice și sportive), desfășurate în palate și cluburi ale copiilor

Termen de evaluare: anual

d.2) Înfiițarea unor centre socioeducative (elaborare proiect de act normativ)

Termen de evaluare: anual

e) Dezvoltarea programelor adresate familiei

e.1) Susținerea unor lectorate pentru părinți în cadrul unităților de învățământ (dezvoltarea unor inițiative gen „școala părinților”)

Termen de evaluare: anual

f) Formarea continuă a persoanelor implicate în prevenirea consumului de droguri

f.1) Dezvoltarea unui sistem de acreditare a studiilor în domeniu

Termen de realizare: 2004

f.2) Seminarii, cursuri de specializare, studii postuniversitare etc., incluse în sistemul național de acreditare

Termen de evaluare: anual

g) Organizarea unor acțiuni specifice grupurilor aflate în situații de risc

g.1) Identificarea grupurilor aflate în situații de risc

Termen de evaluare: anual

g.2) Realizarea de materiale de prevenire a consumului/abuzului de droguri, cu adresabilitate directă

Termen de realizare: 2003

2. Ministerul Sănătății și Familiei

Obiective operaționale:

a) Crearea programelor de formare și stabilirea sistemului de acreditare pentru profesioniștii care lucrează în prevenirea consumului și abuzului de droguri

a.1) Formarea și educarea continuă a personalului care desfășoară activități de promovare a sănătății și educației pentru sănătate. La finalul anului 2003 toți profesioniștii din rețeaua de promovare a sănătății vor avea competență în educația pentru sănătate. Aceștia vor organiza cel puțin câte un curs/an, pentru 10 profesioniști care lucrează în prevenirea consumului și abuzului de droguri din județul respectiv. Se va utiliza modulul de curs elaborat de Centrul Național de Perfecționare Postuniversitară a Medicilor și Farmaciștilor.

Termen de evaluare: anual

a.2) Formarea formatorilor sanitari sau a formatorilor din programele de educație pentru sănătate, dezvoltate în cadrul diferitelor comunități, se va organiza de către serviciile de promovare din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, conform nevoilor identificate în comunitățile locale, cel puțin o campanie pe an.

Termen de evaluare: anual

a.3) Stabilirea sistemului de acreditare a profesioniștilor care desfășoară activități de promovare a sănătății și educație pentru sănătate, prin semnarea unui protocol între Centrul Național de Perfecționare Postuniversitară a Medicilor și Farmaciștilor și Ministerul Muncii și Solidarității Sociale

Termen de realizare: 2004

b) Informarea și educarea tinerilor în vederea conștientizării și abilitării acestora în luarea unor decizii responsabile privind consumul și abuzul de droguri

b.1) Prevenirea apariției consumului și abuzului de droguri la copiii cu vârste de până la 13 ani

Termen de evaluare: anual

b.2) Desfășurarea unor campanii de informare, educare și comunicare, în vederea prevenirii consumului și abuzului de droguri ilegale, precum și de tutun și alcool, în colaborare cu mass-media și organizații neguvernamentale care desfășoară activități în domeniu

Termen de evaluare: anual

c) Dezvoltarea programelor de prevenire prin susținerea parteneriatului cu sectorul neguvernamental

c.1) Elaborarea planului de colaborare între organizațiile guvernamentale și neguvernamentale, care să implice programele de prevenire a consumului de droguri, programele de sprijinire a acestora pentru a adopta și a dezvolta măsuri de prevenire a consumului de droguri

Termen de realizare: 2003

c.2) Elaborarea măsurilor legislative pentru sprijinirea financiară și asistența tehnică a organizațiilor neguvernamentale care dezvoltă programe de sănătate publică, în special prevenirea consumului de droguri

Termen de realizare: 2004

c.3) Elaborarea ghidului de evaluare a programelor de prevenire a consumului și abuzului de droguri, care se va adresa

organizațiilor ce desfășoară astfel de activități în domeniul sănătății

Termen de realizare: 2004

d) *Promovarea unui sistem de evaluare a nivelului de cunoștințe, atitudini și comportamente nefavorabile sănătății prin consumul și abuzul de droguri și a eficienței programelor de prevenire*

d.1) Realizarea unui sistem de monitorizare periodică privind cunoștințele, atitudinile și comportamentele nefavorabile sănătății (fumat, alcool, droguri ilegale)

Termen de realizare: 2003

e) *Dezvoltarea atitudinilor și comportamentelor favorabile sănătății la nivelul populației prin metode de promovare a sănătății și educație pentru sănătate*

e.1) Reducerea consumului produselor din tutun cu 5% și a consumului de alcool cu 2% la nivelul populației, având ca an de referință 2002

Termen de realizare: 2004

e.2) Campanie de informare și educare a opiniei publice în vederea respectării legii publicității și a altor măsuri legislative privind combaterea consumului de alcool și tutun, precum și promovarea măsurilor legislative de interzicere a consumului de tutun în toate locurile publice și a oricăror forme de publicitate pentru tutun și alcool

Termen de evaluare: anual

e.3) Promovarea la nivel național a „locurilor de muncă sănătoase”, precum și stabilirea legislației și a programelor de educație, prevenire și intervenție, în vederea reducerii consumului și abuzului de droguri la locul de muncă

Termen de evaluare: anual

e.4) Campanie de informare și educare a populației, adresată în special părinților, în vederea responsabilizării acestora cu privire la rolul lor în educarea copiilor și în prevenirea consumului de droguri la nivelul tinerilor

Termen de evaluare: anual

e.5) Dezvoltarea de programe pentru sprijinirea părinților și educatorilor, asupra modului de abordare a copiilor în vederea adoptării unor stiluri de viață sănătoase și schimbării comportamentului privind consumul de droguri

Termen de evaluare: anual

3. *Ministerul de Interne*

Plan de aplicare:

a) *Pregătirea polițiștilor în scopul realizării unei educații preventive eficiente*

a.1) Organizarea unor cursuri de perfecționare a pregătirii polițiștilor implicați în prevenirea și combaterea consumului de droguri

Termen de evaluare: anual

a.2) Introducerea unor teme specifice în programa de învățământ a unităților școlare din structura Ministerului de Interne

Termen de evaluare: anual

a.3) Optimizarea sistemului de indicatori privind traficul de stupefiante

Termen de evaluare: anual

b) *Eficientizarea măsurilor specifice de acțiune ale poliției*

b.1) Redistribuirea resurselor umane și logistice ale poliției prin acordarea unei atenții sporite prevenirii consumului de droguri

Termen de evaluare: anual

b.2) Realizarea unor materiale care să cuprindă standarde de conduită a polițiștilor în relația cu persoanele implicate în consumul de droguri

Termen de evaluare: anual

c) *Implicarea polițiștilor în programele comunitare*

c.1) Inițierea unor programe parteneriale în cadrul cărora membrii comunității să fie informați asupra pericolelor consumului de droguri și implicați în activități practice de prevenire

Termen de evaluare: anual

d) *Dezvoltarea parteneriatului social, extinderea parteneriatului cu instituții guvernamentale și organizații neguvernamentale care activează în acest domeniu*

d.1) Atragerea și implicarea unui număr tot mai mare de organizații neguvernamentale în activitățile de prevenire a consumului de droguri

Termen de evaluare: anual

d.2) Dezvoltarea și diversificarea cooperării dintre instituțiile care au ca obiect de activitate prevenirea și combaterea consumului de droguri, îmbunătățirea colaborării dintre structurile Ministerului de Interne, Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Educației și Cercetării, Ministerului Tineretului și Sportului și implicarea în aceste activități a C.I.P.C.I.D.

Termen de evaluare: anual

e) *Identificarea factorilor de risc care pot genera consumul de droguri*

e.1) Optimizarea sistemului de indicatori privind traficul de stupefiante

Termen de realizare: 2003

e.2) Realizarea de studii criminologice care să aibă în vedere: date complexe despre traficanți și consumatori, oportunitățile favorizante

Termen de evaluare: semestrial

e.3) Identificarea locurilor și mediilor proplice consumului și traficului de droguri și evidențierea lor pe „hărți” ale zonelor de competență

Termen de realizare: 2003

e.4) Organizarea de dispozitive fixe sau mobile în aceste locuri, cu misiunea de a descuraja infractorii și a proteja victimele

Termen de evaluare: semestrial

f) *Creșterea încrederii cetățenilor în poliție, astfel încât ei să apeleze la ajutorul polițistului ori de câte ori au vreo problemă, știind că beneficiază de înțelegere și confidențialitate depline*

f.1) Organizarea de întâlniri interactive cu elevii de școală generală și de liceu, în scopul discutării problemelor cu care se confruntă aceștia și găsirii unor soluții alternative la consumul de droguri

Termen de evaluare: trimestrial

f.2) Furnizarea de informații și recomandări pe tema drogurilor, inclusiv prin amenajarea în școli și licee a unor panouri cu materiale preventiv-educative și prin intermediul cabinetelor de asistență psihologică din rețeaua școlară

Termen de evaluare: semestrial

f.3) Întâlniri interactive cu cadrele didactice și sanitare din unitățile de învățământ pentru a putea oferi, în parteneriat, elevilor și părinților sprijinul juridic, psihologic și medical necesar prevenirii consumului de droguri

Termen de evaluare: anual

g) *Corelarea activităților formațiunilor de prevenire cu cele de combatere a traficului de stupefiante*

4. *Ministerul Tineretului și Sportului*

Plan de aplicare:

1. *Susținerea/finanțarea de programe/proiecte cu specific de prevenire a consumului și abuzului de droguri, în vederea reducerii numărului de tineri care se angajează în consumul/abuzul de droguri*

Termen de evaluare: anual

2. *Dezvoltarea de programe alternative pentru petrecerea timpului liber prin intermediul Programului de înființare și dezvoltare a unei rețele de centre de tineret*

Termen de evaluare: anual

5. *Relația cu mass-media*

Cunoașterea influenței mass-media în consumul de droguri înseamnă a lua în considerare două aspecte:

1. mass-media, prin informațiile care ajung la populație, poate promova atitudini, stereotipuri și mituri influențând reducerea consumului de droguri prin modelarea opiniei publice în raport cu această problemă, cu cauzele și consecințele ei;

2. mass-media poate influența deciziile politice în domeniu.

Una dintre modalitățile cele mai folosite în mod curent în domeniul prevenirii consumului și abuzului de droguri este reprezentată de campaniile de sensibilizare a populației. Este bine cunoscut faptul că eficiența acestor campanii este posibilă doar dacă ele fac parte dintr-o strategie globală de prevenire a consumului și abuzului de droguri și sunt elaborate de specialiști în prevenire. De asemenea, mesajele campaniilor trebuie să fie bine adresate, informate și să fie realiste.

Implicarea activă a mass-media în transmiterea mesajelor adecvate este singura modalitate de a asigura întărirea mesajelor pozitive din programele de prevenire.

Plan de aplicare comun ministerelor implicate:

a) implicarea mass-media în transmiterea mesajelor educativ-preventive și promovarea de modele de comportament;

b) informarea mass-media asupra activităților derulate;

c) participarea mass-media în programele comunitare de prevenire a consumului și abuzului de droguri;

d) pregătirea specifică a jurnaliștilor în domeniul prevenirii și combaterii consumului de droguri.

4.1.B. *Asistență medicală și psihologică, reabilitare și integrare socială*

I. *Introducere*

Abuzul de droguri și consecințele acestuia reprezintă una dintre principalele probleme ale societăților europene actuale și, fără îndoială, una dintre marile probleme ale marilor orașe. Dependența de droguri este un fenomen de mare anvergură prin caracterul său multifactorial, dinamic și schimbător, care afectează toate grupele de vârstă, dar predominant pe cea cuprinsă între 14 și 35 de ani. Constituie totodată și o problemă majoră de sănătate publică, din cauza importanțelor repercusiuni în plan individual (delincvență, marginalizare socială, moarte datorată supradozei sau prin suicid, transmiterea unor boli infecțioase — SIDA, HVC — sau reemergența TBC), familial și social. Drogurilor „tradiționale” — alcool, tutun — li s-au adăugat alte categorii de droguri ca heroina, cocaina, canabisul etc.

Datorită fenomenologiei dependenței de droguri, cât și diversității factorilor care o determină, abordarea acestui fenomen complex trebuie să se facă dintr-o perspectivă globală și integrată, cu 3 niveluri de bază în actualitate:

- reducerea cererii;
- reducerea ofertei;
- cooperarea internațională.

Este de asemenea necesară existența unor mecanisme permanente de coordonare între structurile implicate, pentru a se evita posibile situații de conflict.

Când ne referim la reducerea cererii, prevenirea, tratamentul și inserția/reinserția socială formează un proces unitar.

Dependența de droguri ca „boală cronică”

Procesele care stau la baza dependenței de droguri sunt considerate manifestări ale unei boli cronice, evoluând cu perioade de recăderi și recidive sau remisiuni spontane ori consecutive tratamentului.

Cauzele determinante în debutul și menținerea proceselor menționate sunt multifactoriale, în care predispoziția genetică interacționează cu factori biopsihologici și socioculturali.

Tratamentul dependenței de droguri

Potrivit Organizației Mondiale a Sănătății (1998), tratamentul persoanelor dependente de droguri este un proces care începe când un consumator de substanțe psihoactive intră în contact cu un centru de sănătate sau un serviciu comunitar. Acest proces trebuie continuat prin alternarea unor intervenții

specifice, în scopul de a se atinge o stare cât mai bună de sănătate și bunăstare.

În majoritatea cazurilor, abordarea terapeutică a unei persoane dependente de droguri necesită coordonarea diferitelor mijloace de asistență în mod secvențial și simultan. Altfel, se poate spune că fiecare element al sistemului este un factor necesar, dar nu suficient, al unui proces terapeutic complex care presupune lucrul într-o rețea de sprijin pentru dependentul de droguri.

Tratamentul, care include diagnosticul, asistența medicală și integrarea socială a persoanelor dependente, are ca scop îmbunătățirea stării de sănătate și a calității vieții acestora, prin diminuarea dependenței de droguri, a morbidității și mortalității cauzate de consumul acestor substanțe, prin exploatarea la maximum a capacităților individuale, facilitarea accesului la servicii și deplina integrare socială.

II. *Obiective generale și specifice*

A. *Obiective generale:*

• Asigurarea asistenței medicale adecvate necesităților persoanelor dependente de droguri în cadrul serviciilor publice de sănătate, inclusiv ale celor aflate în penitenciare

• Crearea unei rețele de sănătate adaptate la necesitățile actuale

• Impulsionarea reinsertiei sociale a persoanelor dependente de droguri

• Dezvoltarea și consolidarea sistemelor informaționale

• Impulsionarea introducerii de strategii de reducere a riscului

• Armonizarea legislației române cu legislația Uniunii Europene

B. *Obiective specifice:*

1. Garantarea asistenței medicale și psihosociale a toxicodependenților, cu caracter universal, public, gratuit, profesionalizat și specializat

2. Crearea unei rețele ample, diversificate și profesionalizate, care să ofere o asistență adecvată și să încorporeze toate structurile terapeutice specifice și să delimiteze atribuțiile fiecăreia

3. Coordonarea și colaborarea cu alte centre/servicii medicale pentru tratamentul patologiilor asociate

4. Definirea circuitului terapeutic al sistemului de asistență medicală și de reintegrare socială a toxicodependenților

5. Încurajarea și susținerea reinsertiei sociale și în muncă, inclusiv a persoanelor dependente de droguri din penitenciare, inclusiv prin programe specifice de supraveghere a executării pedepselor neprivative de libertate

6. Dezvoltarea și consolidarea sistemelor informaționale

7. Stimularea accesului dependenților de droguri la programele de diminuare a consecințelor negative ale consumului de droguri („harm reduction“)

8. Obiectivele urmărite sunt: scăderea incidenței bolilor infecțioase, diminuarea consumului de produse ilicite, creșterea calității vieții etc.

9. Afirmarea ca prioritate națională în planul de acțiune a programelor de tratament ambulatoriu cu agoniști ai opiaceelor (metadonă)

10. Includerea terapiei ambulatorii pentru toxicodependenți în cadrul centrelor penitenciare; asigurarea asistenței medicale gratuite și universale

11. Formare profesională și cercetare

III. *Plan de aplicare*

1. Crearea unei comisii pentru a se stabili un protocol între Ministerul Sănătății și Familiei și Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Termen de realizare: 2003

2. Definirea tipurilor de structuri și de servicii destinate toxicodependenților, pe baza unor criterii definite de Ministerul Sănătății și Familiei

Termen de realizare: 2003

3. Stabilirea protocoalelor de interrelații în rețeaua de asistență medicală primară

Termen de realizare: 2003

4. Înființarea unor unități ambulatorii de tratament multidisciplinar

Termen de realizare: 2003

5. Susținerea programelor de recalificare și reinsertie profesională

Termen de evaluare: anual

6. Dezvoltarea de activități prin intermediul Observatorului român pe droguri și toxicomanii din Agenția Națională Antidrog: inițierea unui sistem unitar de înregistrare și notificare a cazurilor de pacienți admiși la tratament, conform standardului european — indicatorul cerere de tratament (EMCDDA), inițierea unor anchete periodice folosindu-se o metodologie omogenă care să permită comparații temporale spațiale, alți indicatori

Termen de realizare: 2003

7. Promovarea programelor adresate pacienților refractari la tratament

Termen de evaluare: anual

8. Promovarea programelor tip „harm reduction” — schimb de seringi și truse anti-SIDA

Termen de evaluare: anual

9. Dezvoltarea de programe privind combaterea autome-dicației și abuzului de substanțe psihotrope, în vederea reducerii efectelor negative ale acestora și respectării stricte a legislației specifice în domeniu

Termen de evaluare: anual

10. Formarea profesională a specialiștilor (psihiatru, neonatologi, medici de familie, farmaciști etc.) în tratamentul toxicodependenței și dezvoltarea unei curricule în acest sens

Termen de evaluare: anual

11. Eficientizarea tratamentului cu metadonă în termeni de beneficii pentru sănătatea publică și scăderea delincvenței este determinată de caracterul generalizat, accesibil, confidențial și cu viziune pe termen lung a acestuia.

Termen de evaluare: anual

12. Realizarea de către Ministerul Justiției — Direcția Generală a Penitenciarelor a activităților de dezintoxicare în ambulatoriu, în unitățile și instituțiile penitenciare acreditate de Ministerul Sănătății și Familiei

Termen de evaluare: anual

13. Dezvoltarea de către Ministerul Justiției — Direcția Generală a Penitenciarelor în toate penitenciarele a programelor de substituție cu agonisți ai opiaceelor — metadonă

Termen de evaluare: anual

14. Dezvoltarea de către Ministerul Justiției — Direcția Generală a Penitenciarelor a programelor specifice de reducere a consecințelor negative ale consumului de droguri în cadrul instituțiilor penitenciare

Termen de evaluare: anual

15. Dezvoltarea de programe partenoriale de reinsertie socială

Termen de evaluare: anual

16. Stabilirea sistemului de pregătire universitară/postuniversitară, precum și formarea continuă a specialiștilor din domeniu

Termen de evaluare: anual

4.II. Reducerea ofertei

1. Considerații generale

Autoritățile române au fost preocupate de asigurarea unui regim special al substanțelor stupefiante, prevăzând în acest scop măsuri coercitive de natură penală, administrativă sau contravențională, în cazul nerespectării prevederilor legale.

Politica restrictivă aplicată până în anul 1989 privind libera circulație a persoanelor a permis controlul strict al frontierelor,

determinându-i pe traficanții de droguri să ocolească teritoriul României, fapt pentru care fenomenul în cauză s-a manifestat sporadic și fără consistență.

Tranziția spre o societate democratică, deschiderea totală a frontierelor de stat, trecerea la economia de piață, precum și poziția geografică au constituit factori determinanți în includerea României în „ruta balcanică” de traficare a drogurilor, dinspre țările producătoare către cele consumatoare.

România tinde să devină o adevărată placă turnantă și să rămână, în mod preponderent, un loc de tranzit cvasiobligatoriu pentru traficanții de droguri. Astfel, căile rutiere care pornesc din Afganistan trec prin Istanbul, Sofia, București sau Belgrad și părăsesc regiunea balcanică, îndreptându-se către Ungaria, Slovacia, Cehia, Germania și Olanda.

Evoluția traficului și consumului de droguri, precum și volumul capturilor realizate în ultimii 2 ani ne îndreptătesc însă să concluzionăm că România este pe cale de a deveni o nouă „piață de desfacere” în peisajul țărilor europene cunoscute ca mari „consumatoare” de droguri, cum sunt: Germania, Olanda, Spania, Italia, Franța și Marea Britanie.

Datele statistice ilustrează o amploare fără precedent a fenomenului menționat; în acest sens, în intervalul 1990—1997 au fost descoperite 412 cazuri de trafic de droguri, în care au fost implicate 649 de persoane — 219 fiind cetățeni români — și au fost confiscate 20.697,798 kg droguri, pentru ca în perioada 2001 — iulie 2002 cifrele să crească la 1.545 de cazuri constatate, 1.978 de persoane implicate — din care 1.798 cetățeni români, și 64.485,14 kg droguri capturate.

Totodată, a crescut semnificativ și numărul cetățenilor români arestați pentru implicarea în traficul de droguri în mai multe țări ale lumii.

Concomitent cu cele menționate, comercializarea drogurilor pe teritoriul României înregistrează valori din ce în ce mai ridicate.

Astfel, consumul s-a extins pe întregul teritoriu al țării, în special în București și în marile orașe, cuprinzând segmente diverse ale populației, fapt care a antrenat și o diversificare a gamei de droguri utilizate în consum — heroină administrată pe cale injectabilă, opium, cocaină, amfetamine, canabis. De asemenea, s-a extins și uzul unor medicamente care, administrate în combinație cu băuturi alcoolice, generează efecte stupefiante și halucinogene.

Un indicator relevant al funcționării unei veritabile piețe de desfacere a drogurilor în România îl constituie înregistrarea primelor cazuri de deces survenite în urma intoxicației acute cu droguri.

Consumul de droguri reprezintă una dintre problemele sociale grave cu care se confruntă societatea românească. Acesta conduce la instalarea dependenței, devine o sursă de suferință, îmbolnăviri, sărăcie, excludere socială, șomaj etc. pentru numeroase persoane, afectând în special tinerii. Este lezat nu numai comportamentul social al persoanelor în cauză, ci și viața familiilor sau a comunităților din care acestea fac parte.

Consumul determină amplificarea continuă a cererii pe piața drogurilor și influențează direct creșterea proporțională a ofertei de substanțe. În fața acestui flagel cu implicații sociale multiple, exercitarea unor acțiuni de combatere este neapărat necesară, impunându-se o strategie de reducere a „ofertei” de droguri.

2. Definirea concepției românești asupra modalităților de menținere sub control a drogurilor. Cadrul juridic cu incidență în domeniu

A. Definire

Având în vedere tendințele de evoluție a fenomenului atât la nivel național, cât și internațional, concepția românească asupra modalităților de menținere sub control a ofertei de droguri vizează în principal următoarele aspecte:

— aderarea la convențiile internaționale în materie și alinierea legislației naționale la prevederile acestora, precum și armonizarea cu reglementările în vigoare la nivelul Uniunii Europene;

— sancționarea corespunzătoare a oricărui act sau fapt ilicit legat de operațiunile cu droguri;

— aplicarea unor pedepse diferențiate în raport cu natura și cantitatea drogurilor, precum și în funcție de caracterul organizat al comiterii faptelor;

— exonerarea de răspunderea penală a persoanelor care denunță autorităților competente, înainte de începerea urmăririi penale, participarea la o asociație sau înțelegere în vederea comiterii infracțiunilor de trafic de droguri, permițând accelerarea procesului de identificare și tragere la răspundere penală a celorlalți participanți;

— reducerea pedepsei la jumătate, în condițiile în care în timpul urmăririi penale o persoană denunță și facilitează identificarea și tragerea la răspundere penală a altor persoane care au săvârșit infracțiuni legate de droguri;

— consumatorul de droguri este privit ca o victimă a acestui fenomen și este supus măsurilor de tratament medical și reinserție socială;

— posibilitatea autorităților abilitate în acest domeniu de a folosi mijloace specifice moderne, precum efectuarea de livrări supravegheate sau folosirea investigatorilor sub acoperire și a colaboratorilor acestora pentru descoperirea faptelor, identificarea autorilor și obținerea mijloacelor de probă în situațiile în care există indicii temeinice privind comiterea unor infracțiuni de trafic de droguri;

— cooperarea internă și internațională dintre instituțiile abilitate în combaterea traficului ilicit de droguri;

— securizarea frontierelor și perfecționarea sistemelor de monitorizare a mijloacelor de transport, încărcăturii, mărfurilor și a persoanelor despre care se dețin date privind implicarea în traficul de droguri;

— punerea sub control a precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor;

— reglementarea prin lege a regimului cultivării și comercializării plantelor din care se pot extrage substanțe stupefiante;

— reținerea, arestarea și extrădarea persoanelor urmărite la nivel internațional pentru comiterea de infracțiuni având ca obiect traficul de droguri;

— dotarea corespunzătoare a unităților specializate din cadrul Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Direcției Generale a Vămilelor și al Inspectoratului General al Poliției Române cu mijloace tehnice de detectare și depistare a drogurilor;

— preocuparea pentru completarea cadrului legislativ necesar pentru o eficientă luptă împotriva traficului de droguri (elaborarea proiectului normelor metodologice de punere în aplicare a Legii privind protecția martorilor și Legii privind prevenirea și combaterea criminalității organizate).

B. *Cadrul juridic cu incidență în domeniu*

Putem aprecia că în prezent autoritățile române cu atribuții în domeniul combaterii ofertei de droguri au la dispoziție un sistem legislativ modern, coerent și eficient, care permite abordarea fenomenului consumului și traficului de droguri de o manieră sistemică, pluridisciplinară, interdepartamentală și sincronizată cu normele interne și internaționale.

Legislația română în vigoare este deja armonizată, în mare parte, cu reglementările comunitare în domeniul combaterii, producerii, traficului și consumului de droguri.

Principalele acte normative cu incidență în domeniul analizat sunt prevăzute la cap. 5.

3. *Factori de risc interni și internaționali:*

• Situația geografică a României la intersecția principalelor rute utilizate de traficanții internaționali de droguri

• Creșterea continuă a numărului de consumatori și, implicit, dezvoltarea rețelelor de distribuție

• Implicarea cetățenilor români în activități de trafic în calitate de curieri, depozitari, intermediari sau distribuitori

• Creșterea criminalității în domeniul aflate în strânsă legătură cu traficul și consumul ilicit de droguri, inclusiv cele vizând spălarea banilor, cu rezonanță în sfera financiar-bancară

• Extinderea criminalității transnaționale prin implicarea directă în activitățile ilicite de pe teritoriul României a unor organizații criminale ce acționează în mai multe state

• Diversificarea modalităților de săvârșire a infracțiunilor, în special prin folosirea și achiziționarea de armament, respectiv prin apelarea la serviciile unor infractori profesioniști

• Existența posibilităților de producere pe teritoriul României a drogurilor naturale și sintetice, precum și de cultivare ilegală de plante din care se extrag droguri

• Implicarea în fapte de corupție a unor funcționari publici care au atribuții directe în activitatea de control

• Înființarea în România a unor societăți comerciale fantomă sau paravan de către cetățeni ai unor state producătoare de droguri sau ai statelor de destinație a drogurilor, sub acoperirea cărora se desfășoară operațiuni ilegale cu droguri

• Intensificarea fenomenului migraționist vizând cetățeni aparținând țărilor afro-asiatice cunoscute ca mari producătoare de droguri

• Pericolul implicării unor rețele teroriste în obținerea de fonduri din operațiuni ilegale cu droguri.

4. *Obiective generale și specifice*

A. *Obiective generale:*

• Diminuarea ofertei de droguri cu 30% în următorii 2 ani

• Reducerea cererii de droguri prin controlul permanent al nivelului ofertei

• Ținerea sub control a producției și traficului ilicit prin cooperarea dintre organele statului cu atribuții în domeniu, precum și prin cooperare internațională

• Armonizarea legislativă și instituțională în conformitate cu angajamentele asumate de România în procesul de aderare la Uniunea Europeană

• Participarea la programele internaționale în domeniu

• Realizarea diagnozei și monitorizării ofertei de droguri.

B. *Obiective specifice:*

a) Reducerea factorilor internaționali de risc prin diversificarea activităților și acțiunilor menite a stopa tranzitarea drogurilor prin România, racolarea și implicarea cetățenilor români în astfel de activități, precum și permanentizarea colaborării bilaterale și regionale cu agențiile specializate din alte țări

b) Contracurarea traficului internațional de droguri, realizat de organizațiile criminale care au structuri pe teritoriul a două sau mai multe țări, fiind specializate în domeniul producției, transportului și comercializării ilicite de droguri

c) Intensificarea activităților de control la punctele de trecere a frontierei de stat prin acțiuni comune ale Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Direcției Generale a Vămilelor și Brigăzii Antidrog

d) Combaterea distribuirii de droguri către consumatorii finali — microtrafic, prin implicarea polițiștilor din cadrul inspectoratelor județene și din Direcția Generală de Poliție a Municipiului București în activități specifice de investigare și constatare

e) Întărirea cooperării instituționale interne și internaționale

f) Scăderea numărului de infracțiuni legate de droguri, prin asigurarea unui control eficient la punctele vamale și de trecere a frontierei de stat și intensificarea activităților de identificare și tragere la răspundere penală a traficanților internaționali și interni care distribuie droguri în România

g) Reducerea semnificativă a practicilor de spălare a banilor proveniți din traficul ilicit de droguri, prin diversificarea activităților comune cu Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor și structurile specializate ale parchetelor și unitățile de poliție

h) Diminuarea accesibilității și disponibilității drogurilor, prin asigurarea unui control al importurilor de substanțe precursore și produse farmaceutice, precum și verificarea modalităților de deturnare a acestora din circuitul legal

i) Implicarea societății civile prin sensibilizarea opiniei publice și formarea unei atitudini care să conducă la sesizarea

operativă a autorităților de către cetățeni cu privire la persoanele implicate în traficul și consumul ilicit de droguri

j) Dezvoltarea și perfecționarea structurilor de coordonare la nivel național și local

k) Instruirea specialiștilor în domeniu

l) Realizarea evaluării permanente a activităților desfășurate

m) Asigurarea resurselor financiare necesare punerii în practică a strategiei de reducere a ofertei de droguri

n) Pregătirea magistraților, dezvoltarea și diversificarea cooperării dintre Ministerul Justiției și alte instituții naționale și internaționale care au ca obiect combaterea traficului de droguri.

5. Direcții de acțiune

În vederea ducerii la îndeplinire a obiectivelor strategice de reducere a ofertei de droguri, se stabilesc următoarele direcții de acțiune:

a) Intensificarea controalelor la frontiera de stat a României de către autoritățile abilitate, atât în scop preventiv, de descuțare, prin folosirea eficiență a aparatului existente de detectare și testare a diferitelor substanțe, folosirea câinilor antrenați în acest sens, în special asupra mărfurilor și persoanelor care provin din țările afro-asiatice cunoscute ca mari producătoare de droguri, cât și de descoperire a drogurilor și precursorilor în containere, colete, încărcături și mijloace de transport sau asupra persoanelor, în baza datelor puse la dispoziție de autoritățile care au atribuții în domeniu

b) Asigurarea condițiilor pentru abordarea cu rezultate optime a Proiectului PHARE regional pe droguri, gestionat de EUROCUSTOMS, lansat în România la 15 februarie 2002 (care pornește de la realizările anterioare, în special ale Programului comun UNDCP—PHARE), referitor la întărirea capacităților de luptă împotriva drogurilor în Europa de Sud-Est, în vederea îmbunătățirii activităților de control la trecerea frontierei de stat

c) Creșterea exigenței în efectuarea controalelor de către autoritatea vamală ale persoanelor, mijloacelor de transport, mărfurilor și altor bunuri date în consemn la frontieră pe linie de droguri sau precursori, în vederea efectuării controlului amănunțit ori interzicerii intrării sau ieșirii în/din țară. Desfășurarea de controale de către autoritatea vamală în zonele special aflate în competență sau supraveghere, în vederea identificării de droguri sau precursori, precum și efectuarea de verificări în evidențe, solicitarea de documente și informații de la autoritățile vamale ale altor state ce au legătură directă cu bunurile importate, exportate sau tranzitate pe teritoriul național

d) Organizarea de acțiuni specifice de către forțele de poliție antidrog de prindere în flagrant, descinderi, controale și operațiuni de infiltrare în locurile, mediile și zonele frecventate de traficanți, distribuitori sau narcodependenți, precum și în locurile de producere și depozitare ilicită a drogurilor

e) Documentarea permanentă în legătură cu grupurile organizate de traficanți, interni și transfrontalieri, cu privire la metodele practicate pentru realizarea transportului între diferite țări, traseele de circulație, identificarea depozitelor, a distribuitorilor și stabilirea legăturilor infracționale

f) Desfășurarea de activități permanente și susținute de cunoaștere și combatere a microtraficului de droguri în zonele aflate în atenție din marile orașe, pentru reducerea comercializării, urmărind diminuarea semnificativă a consumului în rândul tinerilor și reducerea numărului deceselor provocate de toxicomanie

g) Prevenirea și combaterea operațiunilor de deturnare în scopuri ilicite a precursorilor și a traficului cu astfel de substanțe, efectuarea de verificări temeinice asupra destinației, utilizării acestora și identificarea unor laboratoare clandestine de droguri

h) Realizarea de acțiuni concertate împreună cu specialiști din Ministerul Industriei și Resurselor și Ministerul Sănătății și Familiei pentru identificarea, în afara celor 25 de substanțe

prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor, supuse controlului internațional, și a altor substanțe care se încadrează în categoria precursorilor ce vor face obiectul unor „supravegheri speciale“, în conformitate cu obiectivele Proiectului PHARE „Droguri sintetice și precursori“, coordonat de Ministerul de Justiție al Olandei (vizează dezvoltarea capacităților de detectare și control al drogurilor sintetice în strânsă legătură cu traficul de precursori)

i) Desfășurarea de acțiuni urgente și susținute pentru implementarea sistemului de avizare și autorizare a operațiunilor cu precursori, potrivit regulilor stabilite prin Legea nr. 300/2002 și prin Hotărârea Guvernului nr. 1.121/2002 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor

j) Creșterea efectivelor cu atribuții de control antidrog din cadrul Direcției Generale a Vămirilor, perfecționarea continuă a pregătirii de specialitate, însușirea și aplicarea noilor metode de prevenire și combatere a traficului de droguri. În funcție de disponibilitățile financiare se va stabili necesarul de aparatură de laborator pentru analiza fizico-chimică a substanțelor susceptibile a fi droguri, pentru detectarea drogurilor în încărcături sau în mijloace de transport

k) Perfecționarea sistemului de autorizare și avizare a culturilor și plantelor din care se extrag droguri, ca direcție de acțiune esențială de prevenire a cultivării ilegale a acestora în România (canabisul, macul opiaceu)

l) Intensificarea colaborării cu Ministerul Finanelor Publice, Banca Națională a României și cu celelalte instituții financiar-bancare în vederea utilizării instrumentelor specifice împotriva spălării banilor proveniți din activitățile criminale, în special din crima organizată și traficul de droguri. Luarea măsurilor necesare în vederea punerii în aplicare a Proiectului PHARE de luptă împotriva spălării banilor, semnat de Comisia Europeană la 31 ianuarie 2002, ce vizează țările din Europa Centrală și de Est și care reunește toate instituțiile interne cu atribuții în domeniu, alături de Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor

l.1) Schimburi permanente de informații cu celelalte structuri din cadrul Ministerului de Interne, Serviciului Român de Informații, Serviciului de Informații Externe, Ministerul Apărării Naționale, Ministerului Justiției și cu agențiile în domeniu ale altor state

l.2) Perfecționarea cadrului juridic și instituțional prin adoptarea de instrumente juridice eficiente și crearea de structuri instituționale noi, adecvate, precum și perfecționarea celor existente, care să asigure coordonarea politicilor de prevenire și combatere a fenomenului, asistență și cooperare internațională

l.3) Atragerea de resurse financiare interne și externe în vederea susținerii materiale a obiectivelor strategice

m) Dezvoltarea capacităților de analiză și prelucrare a informațiilor la nivelul Brigăzii Antidrog din Inspectoratul General al Poliției Române, pentru centralizarea datelor, efectuarea de analize strategice și operaționale, care să permită evaluarea situației reale a fenomenului și să pună la dispoziție factorilor decizionali elementele necesare strategiei în domeniu. Actualmente nu există un sistem unitar adecvat culegerii informațiilor.

n) Definitivarea în regim de urgență a sistemului național de raportare-evidențiere „Registrul unic național de investigații și cercetare în domeniul drogurilor“. Acest registru va include operațiunile derulate sau în curs de inițiere desfășurate de Poliția Română, Poliția de Frontieră, vamă, precum și în domeniul medical — intoxicațiile acute înregistrate în spitalele județene, datele din centrele zonale medicale cu atribuții de coordonare a tratamentului toxicodependenței, postcură, reabilitare, consiliere. Calitatea datelor provenite din structurile implicate în reducerea cererii și ofertei de droguri se va îmbunătăți prin dotarea corespunzătoare cu tehnică de calcul și un sistem

informațional adecvat, conform standardelor internaționale impuse, precum și prin definitivarea interconectării principalelor instituții ce au atribuții în domeniu.

o) Crearea bazei de date privind operațiunile cu precursori, producerea, comercializarea, depozitarea, importul și exportul de precursori

p) Creșterea efectivelor formațiunii centrale și ale compartimentelor de luptă împotriva drogurilor care desfășoară activități informativ-operative și de cercetare, perfecționarea continuă a pregătirii de specialitate în culegerea de informații, însușirea și aplicarea noilor metode de prevenire sau combatere a traficului de droguri, tacticile de intervenție de prindere în flagrant etc. În funcție de disponibilitățile financiare se va stabili necesarul de aparatură de laborator pentru analiza fizico-chimică a drogurilor, pentru detectarea drogurilor în încărcături sau mijloace de transport, precum și pentru activitatea de urmărire și supraveghere.

r) Dezvoltarea Observatorului român pe droguri și toxicomanii din cadrul Agenției Naționale Antidrog, conectarea la activitățile Centrului European de Monitorizare a Drogurilor și a Dependentei de Droguri (EMCDDA), precum și racordarea la rețeaua europeană a punctelor naționale focale — „REITOX“.

6. Plan de aplicare

1. Elaborarea proiectului de lege privind crearea unui fond special al bunurilor confiscate din traficul ilicit de droguri, precursori și alte infracțiuni conexe. Propunem ca resursele acestui fond să aibă următoarea destinație: finanțarea activităților de prevenire și combatere a traficului ilicit de droguri, în special pentru modernizarea dotării Poliției Române, Poliției de Frontieră și vămii, precum și pentru dotarea instituțiilor cu atribuții directe în prevenirea toxicomaniilor, asistență și tratament medical, reinsertie socială și profesională a consumatorilor de droguri.

Termen: 30 decembrie 2003

Autoritatea competentă: Ministerul de Interne

2. Inițierea în colaborare cu Ministerul Sănătății și Familiei, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerul Finanțelor Publice a proiectului Legii privind activitățile legale cu stupefiante (proiect menit să înlocuiască prevederile Legii nr. 73/1969) și al Legii privind activitățile legale cu substanțe psihotrope

Termen: 30 decembrie 2003

Autorități competente: Ministerul Sănătății și Familiei, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor și Ministerul Finanțelor Publice

3. Elaborarea cadrului legal adecvat care să permită Brigăzii Antidrog și structurilor cu atribuții în prevenirea și combaterea consumului și traficului de droguri accesul la bazele de date publice și private, necesare investigațiilor pe linie de droguri. Dispozițiile vor cuprinde precizări cu privire la sancțiunile care rezultă din folosirea cu rea-credință a acestora.

Termen: 30 iunie 2003

Autoritatea competentă: Ministerul de Interne

4. Elaborarea unui protocol de colaborare între Ministerul de Interne, Ministerul Finanțelor Publice, Banca Națională a României și Oficiul Național pentru Prevenirea și Combaterea Spălării Banilor, pentru a facilita și a coordona investigațiile cu privire la spălarea de capitaluri care au legătură cu traficul de droguri

Termen: 31 decembrie 2003

Autorități competente: Guvernul României și Banca Națională a României

5. Încheierea unui acord operativ cu EUROPOL pentru a facilita schimbul de informații în domeniu

Termen: 30 iunie 2003

Autoritatea competentă: Ministerul de Interne

6. Întărirea și dezvoltarea capacității de analiză și prelucrare a informațiilor în cadrul Brigăzii Antidrog

Termen: 30 iunie 2003

Autoritatea competentă: Ministerul de Interne

6.1. Elaborarea unui sistem de culegere de informații, stabilirea unui model statistic, în conformitate cu cel utilizat de EUROPOL, cu participarea Inspectoratului General al Poliției Române, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Direcției Generale a Vămilelor, Direcției generale de informații și protecție internă a Ministerului de Interne și a altor instituții specializate, Centrul Regional de Combatere a Criminalității Transfrontaliere din Sud-Estul Europei (SECI), Punctul Național Focal al Ministerului de Interne (PNF) etc.

Termen: 31 decembrie 2003

Autoritatea competentă: Ministerul de Interne

6.2. Stabilirea unui registru central de investigații și cercetare în domeniul drogurilor și al infracțiunilor conexe, în care vor fi incluse toate operațiunile derulate sau care urmează să fie inițiate de Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră și Direcția Generală a Vămilelor

Termen: 31 decembrie 2003

Autoritatea competentă: Ministerul de Interne

6.3. În executarea activităților prevăzute la pct. 6.1 și 6.2 se vor elabora norme precise pentru ca structurile din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și Direcției Generale a Vămilelor să transmită în termen real și punctual informații pertinente.

Termen: 31 decembrie 2003

Autorități competente: Ministerul de Interne și Ministerul Finanțelor Publice

7. Elaborarea unui plan operațional care să stabilească dimensiunea fenomenului și identificarea elementelor de risc care vor fundamenta obiectivele și resursele necesare pentru îndeplinirea programului. În baza evaluărilor și a volumului resurselor necesare, se vor determina:

7.1. necesitățile de personal cu atribuții din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră și al Direcției Generale a Vămilelor;

7.2. modalitățile de formare și instruire a funcționarilor din cadrul Inspectoratului General al Poliției Române, Inspectoratului General al Poliției de Frontieră, Direcției generale de informații și protecție internă a Ministerului de Interne și al Direcției Generale a Vămilelor;

7.3. stabilirea modalităților de cooperare între diferitele unități;

7.4. necesitățile materiale de înzestrare-dotare conform specificului.

Termen: 31 decembrie 2003

Autorități coordonatoare: Ministerul de Interne, Ministerul Finanțelor Publice

8. Realizarea unui plan de modernizare tehnologică care să includă cele mai bune echipamente de laborator pentru analiza fizico-chimică a drogurilor, precum și obținerea de aparatură necesară detectării drogurilor în diferite mijloace de transport sau de urmărire și supraveghere. Acest plan are două componente:

a) identificarea necesităților (faza I);

b) dotarea tehnică (faza II).

Termen: — 30 martie 2003 pentru faza I;

— 31 decembrie 2004 pentru faza II.

Autorități competente: Ministerul de Interne și Ministerul Finanțelor Publice

9. Constituirea unor echipe mixte de control care să devină operaționale în aeroporturi și porturi, a unor echipe de cercetare electronică pentru vama exterioară etc., pentru întărirea capacității de luptă împotriva organizațiilor criminale

Termen: 30 decembrie 2003

Autorități competente: Ministerul de Interne și Ministerul Finanțelor Publice

10. Evaluarea periodică a modului de implementare a strategiei, ocazie cu care se vor efectua corecțiile oportune impuse de rezultatele obținute

Termen: semestrial

Autorități competente: Ministerul de Interne, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Industriei și Resurselor, Ministerul Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, Ministerul Sănătății și Familiei

4.III. Cooperare internațională

Introducere și stadiul actual

Pornind de la realitatea că infracționalitatea și, în special, criminalitatea organizată internațională pot fi privite drept „instituiții fără frontiere”, a căror răspândire și arie de cuprindere pot rivaliza cu cele mai dezvoltate structuri ale organismelor internaționale, instituțiile abilitate în domeniul luptei împotriva traficului și consumului de droguri colaborează pe plan regional, european și internațional cu instituții având atribuții similare, în special cu cele din statele membre sau asociate la Uniunea Europeană, precum și cu instituțiile internaționale de profil (INTERPOL, EUROPOL), Programul Națiunilor Unite pentru Controlul Drogurilor, comitetele permanente ale Uniunii Europene etc.).

Referindu-ne la reducerea ofertei de droguri, un reper important al cooperării internaționale s-a realizat de către poliție și vamă prin schimbul permanent de informații cu ofițerii de legătură aparținând serviciilor similare din alte state, precum și prin derularea unor programe dintre care le menționăm aici pe cele destinate combaterii traficului ilicit de droguri:

— Programul PHARE pe componentele: „Înfrățire instituțională (twinning)”, „Lupta împotriva drogurilor”, UNDCP—PHARE, Proiectul precursori, Proiectul droguri sintetice — obiective de perspectivă, Inițiativa Central-Europeană — I.C.E.;

— Inițiativa de cooperare sud-est europeană — SECI — obiectivul: prevenirea și combaterea fenomenului de criminalitate transfrontalieră, în special a crimei organizate;

— Proiectul de cooperare EMCDDA — de sprijinire a țărilor candidate la aderarea la Uniunea Europeană prin transpunerea acquisului comunitar.

Rezultatele pozitive înregistrate de România în combaterea criminalității organizate se datorează și cooperării operative multilaterale cu alte state, acumulărilor derivate din colaborarea cu instituțiile internaționale cu atribuții în domeniu, ceea ce dovedește justetea liniei românești de deschidere permanentă și a dorinței de continuare și intensificare a acestei cooperări.

Un rol important în cadrul cooperării internaționale, în special în materia asistenței penale internaționale, revine Ministerului Justiției și Ministerului Public.

Obiective generale și specifice

A. Obiective generale

Caracterul internațional al problemicii drogurilor implică o intensificare atât a cooperării naționale, cât și a celei internaționale, deoarece doar prin cooperare și colaborare internațională această problematică poate fi abordată cu succes.

România va promova cooperarea internațională în lupta împotriva fenomenului drogurilor, prin intermediul integrării în structurile occidentale și prin participarea activă la dialogul internațional cu privire la droguri, pe baza următoarelor principii:

— responsabilitatea comună a tuturor statelor implicate în combaterea acestui flagel;

— abordarea multilaterală, integrată, echilibrată și participativă atât la nivel conceptual, cât și la nivelul instituțiilor direct și indirect implicate în prevenirea și combaterea traficului și consumului ilicit de droguri și precursori, precum și a altor fapte ilicite legate de acestea;

— respectarea dreptului internațional, în special respectarea deplină a suveranității și integrității teritoriale a statelor, precum și a drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

1. Armonizarea legislației naționale cu cea a Uniunii Europene

2. Stabilirea și întărirea relațiilor de lucru cu rețele internaționale care dezvoltă programe în domeniul prevenirii și combaterii consumului și abuzului de droguri

3. Întărirea contactelor cu agențiile europene care sunt implicate în prevenire, în special cu Observatorul European de Monitorizare a Drogurilor și Toxicomaniei

B. Obiective specifice

Obiectivele specifice au fost grupate pe cinci zone: coordonare, relații cu Uniunea Europeană, relații cu alte organisme internaționale, relații bilaterale și evaluare.

I. Coordonare

• Coordonarea relațiilor internaționale care vizează problematica drogurilor se realizează de către Agenția Națională Antidrog prin structura de relații internaționale din cadrul acesteia.

Această structură va strânge informațiile necesare de la organismele naționale și internaționale implicate direct și indirect în lupta antidrog, informații care îi sunt necesare pentru desfășurarea funcțiilor de cooperare internațională.

Structura astfel creată va asigura fluxul informațional la nivel național între instituțiile implicate și, la cerere, la nivel internațional.

• Intensificarea cooperării internaționale în materia asistenței penale, în vederea integrării în sistemul EUROJUST, inclusiv prin intermediul magistraților de legătură

II. Relații cu Uniunea Europeană: EMCDDA și EUROPOL Acquis comunitar

Dat fiind procesul ireversibil în care România s-a angajat pe calea aderării la Uniunea Europeană, se vor adopta și se vor aplica acquisul comunitar și cele mai bune practici în domeniu. În acest sens, se va acționa în spiritul obiectivelor stabilite de Strategia Europeană cu privire la droguri 2000—2004 și se vor îndeplini activități de tipul celor prevăzute în Planul de acțiune al Uniunii Europene cu privire la droguri 2000—2004.

România va participa la programele Uniunii Europene în cadrul procesului de întărire a politicilor comunitare în domeniul drogurilor.

Centrul European de Monitorizare a Drogurilor și a Dependentei de Droguri (EMCDDA)

România va acționa în vederea semnării unui acord pentru integrarea sa cât mai rapidă în structura EMCDDA și, de asemenea, va continua cooperarea cu această instituție prin transmiterea anuală a raportului de țară.

EUROPOL

Între România și EUROPOL va fi semnat un acord de cooperare care va conține și prevederi referitoare la schimbul de informații și desfășurarea de acțiuni comune în lupta împotriva drogurilor.

III. Relații cu alte organisme internaționale:

Organizația Națiunilor Unite

România se va implica activ în eforturile realizate de Organizația Națiunilor Unite și de Programul Națiunilor Unite pentru Controlul Drogurilor (UNDCP), în special cele orientate să dezvolte cooperarea internațională bazată pe principiile adoptate în sesiunile extraordinare ale Adunării Generale a O.N.U. (UNGASS) din iunie 1998.

România se va implica, de asemenea, în derularea unor programe inițiate de Organizația Națiunilor Unite în domeniu și va ține cont de recomandările Organului Internațional de Control al Stupefiantelor (INCB).

România participă la lucrările și programele altor agenții și inițiative cu preocupări sau atribuții în domeniul drogurilor (Organizația Mondială a Sănătății — WHO, Organizația Mondială a Vămirilor — WCO, INTERPOL, Pactul de Stabilitate).

Centrul SECI

România va continua să promoveze activitatea de combatere a traficului și consumului ilicit de droguri în cadrul Centrului Regional al Inițiativei de Cooperare în Sud-Estul Europei pentru Combaterea Infraționalității Transfrontaliere (Centrul regional SECI).

Consiliul Europei — Grupul Pompidou

România dorește să devină membru cu drepturi depline al acestui grup și va continua să rămână deschisă oricăror inițiative sau programe de cooperare tehnică ale Grupului Pompidou.

IV. Relații bilaterale

Se vor consolida relațiile bilaterale în materie de droguri cu țările vecine, prin intermediul semnării unor acorduri bilaterale de cooperare, schimb de informații și experiență în domeniul drogurilor.

Se va continua procesul de semnare a acordurilor bilaterale în domeniul drogurilor cu țările Uniunii Europene și NATO.

România va căuta să semneze acorduri bilaterale cu țări identificate cu un potențial mare de risc în domeniul drogurilor.

În funcție de dinamica viitoare a drogurilor, România va semna acorduri mutuale cu țările implicate direct sau indirect în aceste activități.

V. Evaluare

În decembrie 2004 se va elabora un raport de evaluare a Strategiei cu privire la îndeplinirea și rezultatul cooperării internaționale, în vederea adoptării de hotărâri și reglementări pentru redactarea viitoarei strategii.

Plan de aplicare

1. Crearea și punerea în funcțiune a Direcției de relații internaționale din cadrul Agenției Naționale Antidrog

Autoritatea competentă: Ministerul de Interne

Termen: condiționat de începerea funcționării Agenției Naționale Antidrog

2. Stabilirea canalelor adecvate de comunicare și informare între Direcția de relații internaționale și restul autorităților implicate

Autoritatea competentă: Ministerul de Interne

Termen: la 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei strategii

3. România va continua participarea activă, profitând de oportunitățile oferite de Comisia Europeană prin intermediul programelor de asistență PHARE în domeniul drogurilor, atât PHARE—multibeneficiar, precum și Twinning—PHARE.

Autoritatea competentă: Agenția Națională Antidrog prin Direcția de relații internaționale

Termen: 31 decembrie 2004

4. Urmărirea și atragerea, după caz, de noi fonduri de finanțare ale Uniunii Europene în domeniul drogurilor, deschise țărilor candidate

Autoritatea competentă: Direcția de relații internaționale din cadrul Agenției Naționale Antidrog

Termen: 31 decembrie 2004

5. Finalizarea negocierilor cu Centrul European de Monitorizare a Drogurilor și a Dependentei de Droguri (EMCDDA) în vederea semnării Acordului dintre România și EMCDDA de includere a activității Agenției Naționale Antidrog

Autoritatea competentă: Guvernul României

Termen: 31 decembrie 2003

6. Adaptarea ORDT la necesitățile care decurg din acordul prevăzut anterior, pentru a îndeplini obligațiile asumate

Autoritatea competentă: Agenția Națională Antidrog

Termen: 31 decembrie 2004

7. Transmiterea către EMCDDA a raportului anual privind situația drogurilor în România

Autoritatea competentă: Agenția Națională Antidrog prin ORDT

Termen: anual

8. Semnarea unui acord de cooperare între România și EUROPOL

Autoritatea competentă: Guvernul României

Termen: 30 iunie 2003

9. Depășirea evaluării intermediare (2003) prevăzute în Declarația politică a UNGASS din iunie 1998

Autorități competente: toate autoritățile implicate în politica de droguri

Termen: aprilie 2003, pe baza chestionarelor trimise în iunie 2002

10. Urmărirea și beneficierea de programele de cooperare și asistență ale PNUFID

Autoritatea competentă: Direcția de relații internaționale a Agenției Naționale Antidrog

Termen: 31 decembrie 2004

11. România va continua să promoveze activitatea de combatere a traficului și consumului ilicit de droguri în cadrul Centrului Regional al Inițiativei de Cooperare în Sud-Estul Europei pentru Combaterea Infraționalității Transfrontaliere — SECI

Autorități competente: Agenția Națională Antidrog și Direcția generală de combatere a crimei organizate și antidrog

Termen: permanent

12. Începerea consultărilor interne și a contactelor cu Grupul Pompidou, în vederea integrării

Autoritatea competentă: Ministerul de Interne — Agenția Națională Antidrog, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe

Termen: 31 decembrie 2004

13. Identificarea țărilor prioritare — producătoare sau beneficiare (țintă) —, în vederea semnării de acorduri în domeniu

Autorități competente: Agenția Națională Antidrog și ministerele competente, cu avizul Ministerului Afacerilor Externe

Termen: 31 decembrie 2004.

CAPITOLUL 5**CADRUL INSTITUȚIONAL ȘI NORMATIV****I. Cadrul instituțional****A. Interministerial**

Instituții implicate și structuri implicate: Ministerul de Interne, Ministerul Justiției, Ministerul Afacerilor Externe, Ministerul Apărării Naționale, Ministerul Finanțelor Publice, Ministerul Sănătății și Familiei, Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, Ministerul Educației și Cercetării, Ministerul Tineretului și Sportului, Ministerul Industriei și Resurselor, Secretariatul General al Guvernului, Direcția Generală a Vămilelor care are în competență problematica drogurilor, Direcția generală de asistență medicală și Direcția de promovare a sănătății și sănătate comunitară din cadrul Ministerului Sănătății și Familiei, coordonatorul național al Programului PHARE de luptă împotriva drogurilor.

Comisia interministerială pentru prevenirea consumului ilicit de droguri, înființată prin Ordinul ministrului de interne, ministrului sănătății și familiei, ministrului administrației publice, ministrului educației și cercetării și al ministrului tineretului și sportului nr. 128/602/4.425/36.219/2.629/2001 privind organizarea prevenirii consumului ilicit de droguri și formată din reprezentanți ai Ministerului de Interne, Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Educației și Cercetării, Ministerului Tineretului și Sportului și Ministerului Administrației Publice, îndeplinește atribuții în activitatea de prevenire la nivel național. La nivelul județelor și al municipiului București s-au înființat centre de prevenire și consiliere antidrog, formate din reprezentanți ai inspectoratelor județene de poliție, inspectoratelor școlare, direcțiilor de sănătate publică, direcțiilor de tineret și sport, direcțiilor de protecție a copilului și ai societății civile. Aceste centre se află sub coordonarea administrativă a prefectilor, urmând ca, după punerea în aplicare a Hotărârii Guvernului

nr. 1.489/2002 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale Antidrog, activitatea să fie reevaluată potrivit prevederilor exprese ale acestui act normativ.

B. Reducerea ofertei

Direcția generală de combatere a crimei organizate și antidrog (DGCCOA) a fost înființată în luna martie 2001 și este unitatea centrală de specialitate a Inspectoratului General al Poliției Române, care, prin Brigada Antidrog, conduce, coordonează, îndrumă și controlează activitatea de profil desfășurată de structurile teritoriale de combatere a traficului și consumului ilicit de droguri. În structura sa funcționează 15 centre zonale organizate pe principiul competențelor curților de apel, structuri care au în componență birouri specializate antidrog, subordonate direct Brigăzii Antidrog.

Brigada Antidrog și formațiunile specializate din structurile teritoriale au în competență prevenirea și combaterea criminalității, acționând pe următoarele domenii și linii de muncă:

- prevenirea și descoperirea traficului internațional cu droguri care tranzitează România;
- prevenirea și descoperirea traficului intern cu droguri;
- identificarea și tragerea la răspundere a persoanelor care consumă ilegal droguri;
- identificarea laboratoarelor clandestine și a culturilor ilicite de plante cu conținut stupefiant;
- prevenirea și descoperirea traficului cu precursori și substanțe chimice esențiale care pot fi folosite la fabricarea ilicită a drogurilor;
- cercetarea infracțiunilor referitoare la spălarea banilor proveniți din săvârșirea infracțiunilor care au ca obiect traficul de droguri;
- prelucrarea datelor și informațiilor obținute și valorificarea acestora;
- analiza evoluției și tendințelor fenomenului infracțional referitor la traficul și consumul ilicit de droguri;
- derularea comisiilor rogatorii internaționale privind traficul de droguri;
- documentarea infracțiunilor aflate în faza de urmărire penală.

Inspectoratul General al Poliției de Frontieră face parte din Ministerul de Interne și este instituția specializată a statului care exercită atribuțiile ce îi revin cu privire la supravegherea și controlul trecerii frontierei de stat, prevenirea și combaterea migrației ilegale și a faptelor specifice criminalității transfrontaliere săvârșite în zona de competență, respectarea regimului juridic al frontierei de stat, pașapoartelor și străinilor, asigurarea intereselor statului român pe Dunărea interioară și canalul Sulina situate în afara zonei de frontieră, în zona contiguă și în zona economică exclusivă, respectarea ordinii și liniștii publice în zona de competență, în condițiile legii.

Poliția de Frontieră Română este organizată la nivelul județelor care, potrivit organizării administrative a teritoriului României, au ca limită frontiera de stat și litoralul Mării Negre. În județele din interiorul țării, în care funcționează aeroporturi sau porturi deschise traficului internațional de persoane și mărfuri, Poliția de Frontieră Română se organizează la nivelul punctelor de trecere a frontierei de stat. Pentru Dunărea interioară, deschisă navigației internaționale, Poliția de Frontieră Română se organizează și la nivelul județelor Brăila și Ialomița.

Activitatea Poliției de Frontieră Române constituie serviciu public și se desfășoară în interesul persoanei, al comunității și în sprijinul instituțiilor statului, exclusiv pe baza și în executarea legii.

În toate acțiunile pe care le desfășoară în zona de competență, personalul Poliției de Frontieră Române are obligația să prevină și să combată stările de pericol la adresa României, determinate de migrația ilegală și criminalitatea transfrontalieră.

În îndeplinirea atribuțiilor ce îi revin Poliția de Frontieră Română cooperează cu celelalte instituții ale statului care au

atribuții privind asigurarea ordinii de drept și colaborează în acest sens cu cetățenii, în condițiile legii.

Direcția Generală a Vămirilor este organizată și funcționează ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Ministerului Finanțelor Publice, care aplică strategia și programul Guvernului în domeniul politicii vamale, exercitând atribuțiile stabilite prin reglementările vamale.

În structura Direcției Generale a Vămirilor la nivel central funcționează Direcția de supraveghere vamală și luptă împotriva fraudelor vamale, cu atribuții de luptă și împotriva traficului de droguri și de produse cu regim special din subordinea sa. La nivel teritorial, în structura Direcției Generale a Vămirilor funcționează compartimentul de control antidrog, în care își desfășoară activitatea lucrători vamali cu atribuții exclusive de control antidrog.

În realizarea obiectului său de activitate Direcția Generală a Vămirilor are, în principal, următoarele atribuții:

- organizează, îndrumă și controlează activitatea direcțiilor regionale vamale interjudețene, a birourilor vamale de control și vămire la interior și a birourilor vamale de control la vămire la frontieră;
- exercită controlul, urmărește și supraveghează respectarea legislației vamale pe teritoriul țării;
- ia măsuri de prevenire și combatere, în conformitate cu legea, a oricăror infracțiuni și contravenții în domeniul vamal;
- aplică măsurile cu caracter vamal rezultate din acordurile de liber schimb sau de comerț liber încheiate între România, pe de o parte, și Uniunea Europeană sau țările aflate în curs de integrare în Uniunea Europeană, pe de altă parte;
- coordonează programele privind integrarea vamală europeană;
- coordonează și îndrumă direcțiile regionale vamale interjudețene, birourile vamale de control și vămire pe linia prevenirii și combaterii traficului ilicit de droguri, arme, explozivi, obiecte din patrimoniul cultural național; urmărește, în cooperare cu celelalte organe abilitate ale statului, cazurile de spălare a banilor prin operațiuni vamale; încheie, pe bază de mandat, acorduri de cooperare cu autorități vamale străine privind schimbul de informații pentru prevenirea și combaterea fraudei vamale;

— colaborează, pe bază de protocol, cu Inspectoratul General al Poliției Române, Inspectoratul General al Poliției de Frontieră, Direcția Generală pentru Pașapoarte, precum și cu Garda Financiară;

— colaborează și face schimb de informații cu alte administrații vamale, previne și combate, prin Serviciul de combatere a traficului de droguri și de produse cu regim special din cadrul Direcției de supraveghere vamală și luptă împotriva fraudelor vamale și prin compartimentele de control antidrog teritoriale, fenomenul de trafic ilicit de droguri, substanțe chimice esențiale, precursori și alte mărfuri cu regim special;

— organizează și asigură buna desfășurare a activității specifice de control antidrog cu ajutorul câinilor de detecție a drogurilor și substanțelor psihotrope;

— gestionează baza proprie de date și analizează, prin Serviciul de combatere a traficului de droguri și de produse cu regim special, tendințele traficului ilicit de droguri în vederea stabilirii noilor modalități de trafic;

— controlează mijloacele de transport și bunurile destinate importului sau exportului, verifică operativ și supraveghează clădiri, depozite, terenuri, sedii și alte obiective unde se găsesc sau ar putea să se găsească bunuri supuse vămării ori cu regim special, precum și proveniența acestora și poate preleva, în condițiile legii, probe pe care le analizează în laboratorul propriu sau în cele agreeate de Direcția Generală a Vămirilor, în vederea identificării și expertizării mărfurilor;

— organizează, exploatează și instituie un sistem de consemne asupra mijloacelor de transport, conducătorilor auto,

mărfurilor, companiilor suspecte de a fi implicate în traficul ilicit de droguri;

— colaborează și cooperează, pe plan intern și internațional, cu instituțiile specializate în domeniu.

C. Reducerea cererii

Ministerul Sănătății și Familiei:

Direcția generală de sănătate publică, prin cele 42 de servicii de promovare a sănătății și servicii din cadrul direcțiilor de sănătate publică județene și a municipiului București, monitorizează și evaluează activitățile în domeniul reducerii cererii de droguri, inclusiv cele referitoare la tratament.

Direcția generală de asistență medicală și programe coordonează și controlează asistența medicală în tratamentul toxicomanilor, sub aspectul asistenței de urgență, curative și de recuperare, precum și al programelor naționale de sănătate referitoare la componentele terapeutice și de reintegrare socială.

Institutul de Management al Serviciilor de Sănătate București oferă asistență tehnică Ministerului Sănătății și Familiei și instituțiilor subordonate în domeniul reformei sănătății, inclusiv privind reducerea cererii de droguri.

Ministerul Tineretului și Sportului:

Ministerul Tineretului și Sportului finanțează acțiuni proprii, pe baza programelor aprobate de ministrul tineretului și sportului; sprijină financiar acțiunile structurilor asociative de tineret, care corespund obiectivelor cuprinse în programele ministerului.

Direcțiile pentru tineret și sport județene, respectiv a municipiului București, care sunt servicii publice descentralizate ale Ministerului Tineretului și Sportului, cu personalitate juridică, înființate în condițiile legii, organizează acțiuni proprii destinate tineretului și acordă asistență metodică și sprijin financiar structurilor asociative de tineret.

Ministerul Educației și Cercetării:

Direcția generală pentru activități extrașcolare, prin inspecția educativă, dezvoltă programe de educație pentru prevenirea consumului de droguri.

Ministerul Justiției:

Institutul Național de Criminologie analizează fenomenul infracțional în ansamblu sau sectorial și oferă atât organelor judiciare, cât și altor organe de specialitate studii, concluzii, pentru a acționa împotriva cauzelor care generează fenomenele respective.

II. Cadrul normativ

1. Documente juridice internaționale

• Convenția și Protocolul cu privire la opiu, încheiate la Geneva la 19 februarie 1925, cu ocazia Celei de-a doua conferințe asupra opiumului, promulgate de România prin Decretul nr. 1.578/1928;

• Convenția pentru reprimarea traficului ilicit de droguri, semnată la Geneva la 26 iunie 1936 și ratificată de România prin Decretul-lege nr. 169/1938;

• Convenția unică asupra substanțelor narcotice, încheiată la New York la 30 martie 1961, amendată prin Protocolul de la Geneva din 25 martie 1972, la care România a aderat prin Decretul nr. 626/1973, publicat în Buletinul Oficial, Partea I, nr. 213/1973;

• Convenția asupra substanțelor psihotrope, semnată la Viena la 21 februarie 1971, la care România a aderat prin Legea nr. 118/1992;

• Convenția asupra traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, semnată la Viena la 20 decembrie 1988, la care România a aderat prin Legea nr. 118/1992;

• Acordul de sediu dintre România și Centrul Regional al Inițiativei de Cooperare în Sud-Estul Europei pentru Combaterea Infracționalității Transfrontaliere, semnat la București la 2 octombrie 2000, ratificat prin Legea nr. 48/2001;

• Convenția europeană privind transferul de proceduri în materie penală, adoptată la Strasbourg la 15 mai 1972, ratificată prin Ordonanța Guvernului nr. 77/1999, aprobată prin Legea nr. 34/2000;

• Convenția europeană privind spălarea, descoperirea, sechestrarea și confiscarea produselor infracțiunii, încheiată la Strasbourg la 8 noiembrie 1990, ratificată prin Legea nr. 263/2002;

• Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, adoptată la Strasbourg la 20 aprilie 1959, și Protocolul adițional la Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, adoptat la Strasbourg la 17 martie 1978, ratificate prin Legea nr. 236/1998;

• Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Franceze privind cooperarea în domeniul afacerilor interne, semnat la București la 21 februarie 1997, ratificat prin Legea nr. 147/1997;

• Memorandumul de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord cu privire la colaborarea în lupta împotriva crimei organizate și traficului ilicit de droguri și substanțe psihotrope, semnat la București la 14 noiembrie 1995, ratificat prin Legea nr. 148/1997;

• Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Peru privind prevenirea, controlul, investigarea și combaterea consumului neregulamentar și traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și a delictelor conexe, semnat la București la 9 septembrie 1998, ratificat prin Legea nr. 101/1999;

• Tratatul privind asistența judiciară reciprocă în materie penală dintre România și Canada, semnat la Ottawa la 25 mai 1998, ratificat prin Legea nr. 106/1999;

• Acordul de cooperare dintre Guvernul României, Guvernul Republicii Bulgaria și Guvernul Republicii Turcia în domeniul luptei împotriva terorismului, crimei organizate, traficului ilicit de substanțe stupefiante și psihotrope, spălării banilor, traficului de arme și persoane și altor infracțiuni grave, semnat la Antalya la 16 aprilie 1998, ratificat prin Legea nr. 154/1999;

• Acordul de cooperare pentru prevenirea și combaterea infracționalității transfrontaliere, semnat la București la 26 mai 1999, ratificat prin Legea nr. 208/1999;

• Tratatul dintre România și Statele Unite ale Americii privind asistența judiciară în materie penală, semnat la Washington la 26 mai 1999, ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 93/1999, aprobată prin Legea nr. 53/2000;

• Acordul de cooperare dintre guvernele statelor participante la Cooperarea Economică a Mării Negre în domeniul combaterii criminalității, în special a formelor ei organizate, semnat la Kerkyra la 2 octombrie 1998, ratificat prin Legea nr. 6/2000;

• Înțelegerea dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Cipru cu privire la cooperarea în lupta împotriva criminalității internaționale, semnată la București la 7 iunie 1995, ratificată prin Legea nr. 13/2000;

• Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Belgiei privind cooperarea polițienească, semnată la București la 14 aprilie 1999, ratificată prin Legea nr. 50/2001;

• Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federative a Braziliei privind cooperarea în combaterea producerii și traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, a folosirii inadecvate și a farmacodependenței, semnat la București la 22 octombrie 1999, ratificat prin Legea nr. 64/2001;

• Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Hașemit al Iordaniei cu privire la cooperarea în combaterea crimei organizate, a traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, a terorismului, precum și a altor activități ilegale, semnat la București la 17 septembrie 1999, ratificat prin Legea nr. 67/2001;

• Acordul dintre Guvernul României, Guvernul Republicii Moldova și Cabinetul de Miniștri al Ucrainei privind colaborarea

în lupta împotriva criminalității, semnat la Kiev la 6 iulie 1999, ratificat prin Legea nr. 70/2001;

• Scrisoarea de înțelegere dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii privind controlul drogurilor și aplicarea legii, semnată la București la 3 iulie 2001, ratificată prin Ordonanța Guvernului nr. 4/2001, aprobată prin Legea nr. 664/2001;

• Convenția penală privind corupția, adoptată la Strasbourg la 27 ianuarie 1999, ratificată prin Legea nr. 27/2002;

• Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Statului Israel privind cooperarea în combaterea traficului ilicit și a abuzului de droguri și substanțe psihotrope și a altor infracțiuni grave, semnat la Ierusalim la 17 iulie 2001, ratificat prin Legea nr. 123/2002;

• Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Armenia privind colaborarea în combaterea criminalității, în special a formelor ei organizate, semnat la Erevan la 31 octombrie 2001, ratificat prin Legea nr. 320/2002;

• Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polone privind colaborarea în combaterea criminalității organizate, a terorismului și a altor categorii de infracțiuni, semnat la Varșovia la 11 iulie 2001, ratificat prin Legea nr. 188/2002;

• Acordul referitor la traficul ilicit pe mare, adoptat la Strasbourg la 31 ianuarie 1995, în aplicarea articolului 17 din Convenția Națiunilor Unite împotriva traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, întocmită la Viena la 20 decembrie 1988, ratificat prin Legea nr. 394/2002;

• Acordul dintre România și Republica Cehă privind cooperarea în combaterea criminalității organizate, a traficului ilicit de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori, a terorismului și a altor infracțiuni grave, semnat la Praga la 13 noiembrie 2001, ratificat prin Legea nr. 465/2002;

• Convenția dintre România și Republica Arabă Egipt privind asistența judiciară în materie penală, transferul condamnaților și extrădarea, semnată la Cairo la 28 iunie 2001, ratificată prin Legea nr. 438/2002;

• Acordul de cooperare dintre Ministerul de Interne al României și Ministerul de Interne al Republicii Italiene în lupta împotriva traficului ilicit de substanțe stupefiante și psihotrope și împotriva criminalității organizate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 258/1993;

• Înțelegerea dintre Guvernul României și Guvernul Republicii India cu privire la cooperarea în combaterea criminalității organizate, a terorismului internațional, a traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope, precum și a altor activități ilegale, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 550/1994;

• Convenția de cooperare dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Argentina în lupta împotriva traficului ilicit de substanțe stupefiante și psihotrope și a delictelor conexe, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 568/1994;

• Acordul de cooperare dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Orientale a Uruguayului în lupta împotriva delincvenței organizate și a traficului ilicit de substanțe stupefiante și psihotrope, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 134/1995;

• Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Federale Germania cu privire la cooperarea în combaterea crimei organizate, precum și a terorismului și a altor fapte penale de o gravitate deosebită, semnat la București la 15 octombrie 1996, și protocolul la acest acord, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 80/1997;

• Protocolul privind cooperarea dintre Ministerul de Interne din România și Ministerul de Interne și pentru Sport din landul Renania-Palatinat, semnat la Enkenbach—Alsenborn la 9 decembrie 1999, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 268/2000;

• Înțelegerea dintre Ministerul de Interne al României și Ministerul de Interne al Republicii Belarus privind colaborarea în lupta împotriva criminalității, semnată la București la 22 mai 1996, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 270/1997;

• Acordul de cooperare în domeniul combaterii crimei organizate, a terorismului și a traficului ilicit de droguri dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Ungare, semnat la Budapesta la 19 februarie 1997, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 271/1997;

• Acordul de cooperare dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Maroc în domeniul luptei împotriva traficului de stupefiante, imigrărilor clandestine și criminalității organizate, semnat la Rabat la 26 august 1997, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 813/1997;

• Protocolul de cooperare trilaterală largită în combaterea criminalității și, în special, a criminalității transfrontaliere, semnat la Sofia la 8 septembrie 1998, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 280/1999;

• Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Federal al Austriei privind cooperarea în combaterea crimei organizate internaționale, a traficului internațional ilegal de droguri, a terorismului internațional, precum și în alte scopuri în domeniul justiției penale, semnat la București la 18 martie 1999, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 917/1999;

• Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite Mexicane privind cooperarea în combaterea traficului ilicit de stupefiante și substanțe psihotrope și a delictelor conexe, semnat la București la 19 aprilie 1999, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 970/2000;

• Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Slovenia privind cooperarea în lupta împotriva crimei organizate, traficului ilicit de droguri, substanțe psihotrope și precursori, terorismului și altor infracțiuni grave, semnat la București la 4 octombrie 2000, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 597/2001;

• Protocolul de cooperare dintre ministrul de interne al României și ministrul de interne al Regatului Belgiei, semnat la București la 25 iunie 2001, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.035/2001;

• Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Armenia privind colaborarea și asistența reciprocă în domeniul vamal, semnat la Erevan la 31 octombrie 2001, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 274/2002;

• Acordul dintre Guvernul României, Organizația Internațională a Poliției Judiciare — INTERPOL și Centrul Regional SECI pentru combaterea criminalității transfrontaliere privind legăturile de comunicații pentru schimbul de informații, semnat la București la 25 februarie 2002, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 499/2002.

2. Acte normative

Legi:

• Codul penal din 21 iunie 1968, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

• Legea nr. 87/1994 pentru combaterea evaziunii fiscale, cu modificările ulterioare;

• Legea nr. 31/1996 privind regimul monopolului de stat, cu modificările ulterioare;

• Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, cu modificările ulterioare;

• Legea nr. 100/1998 privind asistența de sănătate publică;

• Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor;

• Legea nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri, cu modificările ulterioare;

• Legea nr. 148/2000 privind publicitatea, cu modificările ulterioare;

• Legea nr. 78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările ulterioare;

• Legea nr. 704/2001 privind asistența juridică internațională în materie penală;

• Legea nr. 756/2001 asupra transferării persoanelor condamnate în străinătate;

• Legea nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările ulterioare;

- Legea nr. 677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date;

- Legea nr. 296/2001 privind extrădarea;

- Legea nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor;

- Legea nr. 349/2002 pentru prevenirea și combaterea efectelor consumului produselor din tutun, cu modificările ulterioare;

- Legea nr. 682/2002 privind protecția martorilor.

Ordonanțe de urgență:

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/1999 pentru interzicerea publicității produselor din tutun în sălile de spectacol și interzicerea vânzării produselor din tutun minorilor, republicată, cu modificările ulterioare;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 152/1999 privind produsele medicamentoase de uz uman, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 336/2002, cu modificările ulterioare;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 175/1999 privind înființarea Agenției pentru Organizarea Centrului Regional pentru Prevenirea și Combaterea Infracționalității Transfrontaliere (SECI), aprobată prin Legea nr. 94/2000;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 201/2000 pentru crearea cadrului instituțional necesar în vederea funcționării Centrului Regional al Inițiativei de Cooperare în Sud-Estul Europei pentru combaterea infracționalității transfrontaliere, aprobată cu modificări prin Legea nr. 357/2001;

- Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2002 privind Parchetul Național Anticorupție, aprobată cu modificări prin Legea nr. 503/2002, cu completările ulterioare.

Ordonanțe:

- Ordonanța Guvernului nr. 22/1992 privind finanțarea ocrotirii sănătății, aprobată prin Legea nr. 114/1992, cu modificările și completările ulterioare;

- Ordonanța Guvernului nr. 46/1999 pentru aprobarea participării României la Grupul de state împotriva corupției (GRECO), instituit prin Rezoluția Consiliului Europei nr. (99)5 din 1 mai 1999, aprobată prin Legea nr. 107/2000.

Hotărâri ale Guvernului:

- Hotărârea Guvernului nr. 75/1991 pentru stabilirea și sancționarea contravențiilor la normele privind regimul produselor și substanțelor stupefiante, cu modificările ulterioare;

- Hotărârea Guvernului nr. 1.489/2002 privind înființarea Agenției Naționale Antidrog;

- Hotărârea Guvernului nr. 1.359/2000 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a dispozițiilor Legii nr. 143/2000 privind combaterea traficului și consumului ilicit de droguri;

- Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, cu modificările ulterioare;

- Hotărârea Guvernului nr. 767/2001 privind regimul de comercializare a produselor în compoziția cărora intră substanțe cu efect ebrionarcotic, produse denumite generic „auro-lac“;

- Hotărârea Guvernului nr. 1.121/2002 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Legii nr. 300/2002 privind regimul juridic al precursorilor folosiți la fabricarea ilicită a drogurilor.

Ordine ale miniștrilor:

- Ordinul ministrului sănătății nr. 963/1998 cu privire la aprobarea normelor metodologice generale privind organizarea și acordarea de asistență medicală, tratament și servicii dependenților;

- Ordinul ministrului industriei și comerțului nr. 36C/1999 privind regimul de export și import al mărfurilor, cu modificările ulterioare (22 de substanțe aflate sub control prin Convenția de la Viena, modificată în urma recomandărilor făcute cu pri-

lejul celei de-a 35-a ședințe a Comisiei asupra Narcoticelor, în conformitate cu Regulamentul nr. 3.677/1990);

- Ordinul ministrului sănătății nr. 9/1999 cu privire la nominalizarea coordonatorilor naționali pentru Programe de promovare a sănătății și a educației, nominalizarea Coordonatorului național pentru reducerea cererii de droguri la nivel național;

- Ordinul ministrului sănătății nr. 332/1999 cu privire la înființarea, în cadrul Institutului pentru Managementul Serviciilor de Sănătate din București, a Centrului de Documentare și Resurse privind consumul de droguri;

- Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.281/1999 cu privire la consilierea și orientarea activității în educația preuniversitară pentru anul de studiu 1999/2000;

- Ordinul ministrului educației naționale nr. 3.449/1999 cu privire la regimul disciplinelor opționale în perspectiva aplicării noilor planuri de pregătire, începând cu anul școlar 1999/2000;

- Ordinul ministrului sănătății și al ministrului finanțelor nr. 318/519/1999 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 55/1999 pentru interzicerea publicității produselor din tutun în sălile de spectacol și interzicerea vânzării produselor din tutun minorilor;

- Ordinul ministrului agriculturii și alimentației și al ministrului sănătății nr. 17/240/2000 pentru aprobarea Normelor cu privire la natura, conținutul, originea, fabricarea, ambalarea, etichetarea, marcarea și calitatea băuturilor alcoolice destinate comercializării;

- Ordinul ministrului sănătății nr. 853/2000 privind stabilirea textului și dimensiunilor inscripțiilor-avertisment ale formelor de publicitate referitoare la produsele din tutun;

- Ordinul ministrului sănătății și ministrului finanțelor nr. 684/1.416/2000 privind finanțarea curei de dezintoxicare, supravegherii medicale și efectuării expertizei medico-legale pentru persoanele dependente de droguri;

- Ordinul ministrului de interne, ministrului sănătății și familiei, ministrului administrației publice, ministrului educației și cercetării și al ministrului tineretului și sportului nr. 128/602/4.425/36.219/2.629/2001 privind organizarea prevenirii consumului ilicit de droguri;

- Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 187/2002 pentru definirea tipurilor de unități medicale ce pot fi abilitate să asigure asistență medicală persoanelor dependente de droguri, precum și a organizațiilor neguvernamentale ce pot fi abilitate să desfășoare activități de prevenire a transmiterii microorganismelor patogene pe cale sanguină, în rândul consumatorilor de droguri injectabile;

- Ordinul ministrului sănătății și familiei nr. 188/2002 pentru aprobarea modelului legitimațiilor primite de persoanele incluse în programe de substituție în ambulatoriu;

- Ordinul ministrului sănătății și familiei și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 85/65/2002 pentru aprobarea subprogramelor de sănătate și a Normelor metodologice privind finanțarea, raportarea și controlul indicatorilor prevăzuți în programele, respectiv în subprogramele de sănătate finanțate din bugetul Ministerului Sănătății și Familiei și din bugetul Fondului de asigurări sociale de sănătate în anul 2002, cu modificările ulterioare;

- Decizia directorului general al Direcției Generale a Vămilelor nr. 647/2002 de înființare a compartimentului de control antidrog, modificată și completată prin Decizia nr. 1.294/2002.

CAPITOLUL 6

SISTEME DE INFORMARE

Introducere

Ținând cont de amploarea și de complexitatea fenomenului drogurilor în România, precum și de necesitatea unui nivel ridicat de control asupra consumului și traficului de droguri, s-a dispus măsura înființării în România, pe o bază permanentă, a unui punct național focal. Acesta se dorește a fi un organism mixt (constituit din 2 reprezentanți ai Ministerului de

Interne — ofițeri în cadrul Direcției generale de combatere a crimei organizate și antidrog — Brigada Antidrog și 2 reprezentanți ai Ministerului Sănătății și Familiei). Organismul menționat, denumit Observatorul român pe droguri și toxicomanii (ORDT), funcționează în cadrul Agenției Naționale Antidrog și va acționa ca o structură tehnică de legătură a țării noastre cu Uniunea Europeană, asigurând monitorizarea fenomenului drogurilor și fluxul informațional între instituțiile-sursă, de la care să colecteze date, și, respectiv, Centrul European de Monitorizare a Drogurilor și a Dependentei de Droguri (EMCDDA).

Până în 2001 rolul de punct focal a fost preluat provizoriu de Departamentul de analiză din cadrul Direcției generale de combatere a crimei organizate și antidrog. Rapoartele naționale din 1998 și 1999 au fost realizate de acest serviciu, dar, o dată cu evoluția tot mai complexă a fenomenului drogurilor în România, s-a simțit nevoia unei structuri specializate în analiza și sinteza datelor.

În anul 2002, în cadrul proiectului PHARE „Lupta împotriva drogurilor“ s-a convenit stabilirea viitorului ORDT în cadrul Agenției Naționale Antidrog.

După cum s-a specificat, ORDT este centrul de monitorizare, unde se vor stoca date de la toate instituțiile care au informații cu privire la droguri. Datele vor fi centralizate, analizate și grupate pe cele două componente principale ale politicilor în domeniul drogurilor:

• Reducerea cererii de droguri:

- indicatorul boli infecțioase asociate consumului de droguri;
- indicatorul mortalitate datorită consumului de droguri;
- indicatorul cerere de tratament;
- indicatorul de estimare a prevalenței consumului de droguri;
- indicatorul de estimare a consumatorilor de droguri prin studii generale asupra populației.

• Reducerea ofertei de droguri:

- disponibilitate și ofertă pe piață;
- preț;
- puritate;
- probleme sociale;
- infracționalitate asociată consumului de droguri.

Rezultatele analizei vor fi aduse la cunoștință factorilor decizionali din ministerele implicate.

Personalul ORDT participă la cursuri de pregătire atât în țară, cât și în străinătate, sub egida EMCDDA și Proiectului de twinning dintre România, Spania și Marea Britanie. Ajutorul primit prin aceste cursuri este decisiv pentru stabilirea unui plan de acțiune al ORDT (care este aliniat la standardele planului de acțiune al EMCDDA) și a măsurilor ce vor trebui întreprinse în acest sens.

Obiective generale și specifice

A. Obiective generale

Trebuie să faciliteze o viziune globală, fiabilă și permanent actualizată a problemelor legate de consumul de droguri (inclusiv de tutun, alcool și alte substanțe psihoactive care creează dependență) în România, care să permită îmbunătățirea procesului de luare a deciziilor și să contribuie la proiectarea și evaluarea politicilor de intervenție în domeniul drogurilor.

B. Obiective specifice:

- Identificarea și definirea datelor și surselor de date
- Realizarea rețelei informaționale referitoare la fenomenul drogurilor
 - Cunoașterea tendințelor de prevalență și a caracteristicilor consumului de droguri
 - Identificarea și măsurarea tendinței problemelor asociate consumului de droguri — de tip sanitar, judiciar, psihosociale etc.

- Măsurarea tendinței ofertei diferitelor substanțe psihoactive

- Cunoașterea răspunsurilor cu privire la consumul de droguri (legislație, programe, proiecte)

- Analiza datelor oferite de indicatori, anchete etc. și elaborarea unui raport național anual

- Difuzarea informației către factorii de decizie la nivel național și european, precum și altor instituții interesate

- Promovarea unor cercetări specifice pe fiecare indicator și formarea de personal în vederea îmbunătățirii metodologiei cu privire la culegerea de date și informații

- Oferirea de date în vederea realizării unor studii de specialitate

- Cunoașterea opiniei și atitudinii populației în ceea ce privește consumul și consumatorii de droguri, precum și programele legate de acest fenomen

- Alcătuirea unui punct de documentare (material bibliografic scris și pe suport electronic)

Plan de acțiune

1. *ianuarie—iunie 2003*

- Elaborarea strategiei și a planului de acțiune al Punctului Național Focal

- Prezentarea strategiei

- Identificarea principalilor indicatori în vederea realizării obiectivelor strategiei; stabilirea priorităților

- Formarea experților naționali (cursuri REITOX, EMCDDA, twinning)

2. *Iulie—decembrie 2003:*

- Designul proiectului-pilot „Mortalitatea ca urmare a consumului de droguri“

- Cursuri de formare a personalului Punctului Național Focal:

- managementul datelor și al bazelor de date;

- conceperea unui chestionar;

- curs de inițiere — Office, SPSS;

- curs de perfecționare a limbii engleze — Centrul de Studii Postuniversitare al Ministerului de Interne

- Editarea fișelor pentru proiectul mortalitate

- Realizarea Hărții informaționale (surse și persoane de contact). Redactarea și semnarea unor convenții de colaborare între ORDT și instituțiile din Harta informațională

- Redactarea și prezentarea Raportului național anual (2001) cu privire la situația (evoluția) fenomenului drogurilor în România; ORDT își asumă competențele Punctului Național Focal.

3. *ianuarie—iunie 2003*

- Aplicarea proiectului-pilot „Mortalitatea ca urmare a consumului de droguri“ (culegerea de date)

- Designul proiectului-pilot „Cerere de tratament ca urmare a consumului de droguri“

- Asimilarea proiectului de către responsabilii centrelor-sursă (prin organizarea de întâlniri, vizite la centru, difuzarea de materiale anexe)

- Editarea fișelor pentru cererea de tratament

- Începerea tratativelor în vederea constituirii unui punct de documentare cu privire la droguri (locație, echipament informatic, surse bibliografice)

4. *Iulie—decembrie 2003:*

- Începerea proiectului-pilot „Cerere de tratament ca urmare a consumului de droguri“

- Analiza datelor rezultate din proiectul-pilot „Mortalitatea ca urmare a consumului de droguri“

- Redactarea și publicarea raportului cu privire la indicatorul mortalitate

- Colectarea unor date generale în vederea unei estimări naționale privind cazurile de SIDA legate de consumul de droguri injectabile — contactarea DJSP/MSF

- Redactarea și prezentarea Raportului național anual (2002) și trimiterea lui la EMCDDA

Prezentarea Raportului național anual pentru avizare

Redactarea unui material de bilanț care va conține:

- revizuirea problemelor apărute în anul 2003;
- relațiile între instituții;
- stadiul colectării datelor.

5. *Ianuarie—iunie 2004:*

• Continuarea (colectarea de date) proiectului-pilot „Cerere de tratament ca urmare a consumului de droguri“

• Explorarea posibilităților de a introduce un set de întrebări referitoare la droguri în anchetele sociale/de sănătate adresate întregii populații, practicate de Institutul Național de Statistică, Ministerul Sănătății și Familiei, Ministerul Educației și Cercetării etc.

• Continuarea activităților legate de constituirea punctului de documentare

• Continuarea pregătirii și perfecționării personalului Punctului Național Focal (curs avansat în managementul bazei de date, SPSS)

• Prospectarea procedurilor și instrumentelor de culegere de date pentru indicatorul de ofertă (deținuți, confiscări, preț pe piață etc.)

• Explorarea posibilităților efectuării unui studiu de prevalență asupra infectării cu HIV/HVB/HVC asociate consumului de droguri injectabile; explorarea posibilității obținerii finanțării (din surse naționale sau internaționale)

6. *Iulie—decembrie 2004:*

• Analiza și publicarea datelor proiectului-pilot „Cerere de tratament ca urmare a consumului de droguri“

• Redactarea Raportului național anual (2004)

• Redactarea bilanțului anual

• Primele estimări cu privire la prevalența consumului problematic în București (captură-recaptură, metoda multiplicatorilor)

• Continuarea activităților legate de constituirea punctului de documentare.

Reteaua informațională

Unul dintre principalele obiective ale proiectului de twinning este dezvoltarea structurii ORDT. ORDT va fi o bază informațională cu date referitoare la problema drogurilor, precum și cu analize și statistici asupra acestui subiect. Pentru aceasta, identificarea surselor de informație este considerată ca prioritară în alcătuirea rețelei.

În urma activităților desfășurate în cadrul proiectului, experții spanioli și români au analizat și au identificat mai multe surse de date, precum și diferite procedee de colectare și codificare a datelor.

Rețeaua urmărește situația datelor și a surselor de date pentru cei 5 indicatori-cheie ceruți de EMCDDA.

1. Supravegherea populației

Este o estimare a procentajului utilizatorilor de droguri din totalul populației (în trecut sau în prezent), fiind considerată un indicator de bază în evaluarea situației la un moment dat și pentru dezvoltarea și evaluarea politicilor în domeniu. Este important de știut grupurile în care se concentrează utilizatorii de droguri și modelele/tendențele acestora.

Surse:

- Institutul Național de Statistică;
- Institutul de Management al Serviciilor de Sănătate București;
- organizații neguvernamentale.

2. Prevalență și modele ale drogurilor problemă

Se referă la supravegherea grupelor de utilizatori. Termenul *problemă* înseamnă opioace, canabis și/sau amfetamine. Din definiție se exclude ecstasy și canabisul, precum și cei care nu utilizează regulat opioace, cocaină și amfetamine.

Surse:

- Institutul Național de Statistică;
- organizații neguvernamentale.

3. Boli infecțioase asociate consumului de droguri

Prevalența și incidența HIV/HVB/HVC

Surse:

- Ministerul Sănătății și Familiei;
- Institutul Național de Statistică;
- organizații neguvernamentale.

4. Decese și mortalitate legate de utilizarea drogurilor

Registre de mortalitate pentru populația generală și registre speciale de statistică, precum și unele studii tip cohortă în rândul utilizatorilor de droguri. Numărul deceselor ca urmare directă a consumului de droguri (supradoză) este uneori utilizat pentru o estimare simplă și generală a situației într-o țară anume. De asemenea, este important de aflat numărul deceselor în rândul populației tinere, principala grupă cu probleme.

Surse:

- Institutul Național de Medicină Legală „Mina Minovici“;
- Institutul Național de Statistică.

5. Cerere de tratament

Se referă la statisticile oferite de centrele de dezintoxicare sau de alte unități care acordă asistență specializată.

Surse:

- orice instituție de detoxifiere care raportează datele la Ministerul Sănătății și Familiei;
- Institutul Național de Statistică.

Dezvoltând o rețea de colectare a datelor, axată pe urmărirea acestor indicatori-cheie, strategia ORDT va fi divizată pe două direcții principale:

- reducerea cererii, urmărită prin indicatorii 3, 4 și 5
- reducerea ofertei; în acest sens, vor fi dezvoltate o serie de indicatori „centrali“ (prețul drogurilor pe piață, număr de arestări, capturi de droguri etc.) în strânsă colaborare cu Direcția generală de combatere a crimei organizate și antidrog și direcțiile specializate din Ministerul Justiției.

CAPITOLUL 7

FINANȚARE

Inițierea, dezvoltarea și aplicarea Strategiei naționale anti-drog implică responsabilitatea Guvernului României pentru asigurarea mecanismelor financiare care să garanteze menținerea programelor în derulare și realizarea obiectivelor propuse în acest document.

Resurse financiare:

1. fonduri de la bugetul de stat alocate instituțiilor publice interesate, cu această destinație;
2. venituri proprii, potrivit legislației în vigoare;
3. finanțări externe, conform acordurilor încheiate;
4. donații și sponsorizări, cu respectarea dispozițiilor legale.

CAPITOLUL 8

EVALUARE

Strategia națională antidrog trebuie să se bazeze pe o evaluare periodică a caracterului și amplitudinii fenomenului drogurilor și a consecințelor acestuia, precum și pe cunoștințele dobândite din cercetare, din experiența derivată și din programele anterioare.

De la data intrării în funcțiune a Agenției Naționale Antidrog evaluarea se va face periodic de către Agenția Națională Antidrog, în condițiile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 1.489/2002.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE, TRANSPORTURILOR ȘI LOCUINȚEI

ORDIN

pentru aprobarea Părții a II-a — „Norme de autorizare a centrelor de pregătire și perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere“ — din Normele de autorizare a funcționării centrelor de pregătire a personalului din domeniul transporturilor rutiere

În temeiul prevederilor art. 12 lit. g) și h) din Ordonanța Guvernului nr. 19/1997 privind transporturile, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 4 alin. (3) lit. r) din Ordonanța Guvernului nr. 44/1997 privind transporturile rutiere, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 105/2000, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 3 pct. 51 și ale art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 3/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței,

ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Partea a II-a — „Norme de autorizare a centrelor de pregătire și perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere“ — din Normele de autorizare a funcționării centrelor de pregătire a personalului din domeniul transporturilor rutiere, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere din cadrul Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței va duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare după 90 de zile de la data publicării.

p. Ministrul lucrărilor publice, transporturilor și locuinței,

Ileana Tureanu,
secretar de stat

București, 20 decembrie 2002.
Nr. 2.026.

ANEXĂ

NORME

de autorizare a funcționării centrelor de pregătire a personalului din domeniul transporturilor rutiere

PARTEA a II-a

NORME

de autorizare a centrelor de pregătire și perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — Centrele de pregătire și perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere, denumite în continuare *centre de pregătire și perfecționare*, întregesc cadrul național de organizare și efectuare a transporturilor rutiere în condiții de siguranță și de asigurare a unui mediu concurențial normal.

Art. 2. — Autorizarea centrelor de pregătire și perfecționare se face prin eliberarea unei autorizații în condițiile prezentelor norme.

Art. 3. — (1) Pregătirea personalului din domeniul transporturilor rutiere se poate efectua numai în cadrul centrelor de pregătire și perfecționare autorizate în acest sens de

către Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței prin Direcția generală de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere.

(2) În cadrul centrelor de pregătire și perfecționare procesul de pregătire se va desfășura conform regulamentului de funcționare al acestora și programelor de pregătire, elaborate conform reglementărilor specifice în vigoare.

(3) Stabilirea modalității de organizare și efectuare a examinării persoanelor care au absolvit cursuri de pregătire sau perfecționare se va face conform reglementărilor specifice în vigoare.

(4) Tipurile de cursuri specifice funcțiilor din domeniul transporturilor rutiere, pentru care este prevăzută obligativitatea deținerii unui certificat de pregătire profesională

eliberat de autoritatea competentă, sunt prevăzute în anexa nr. 1 la prezentele norme.

(5) Un centru de pregătire și perfecționare profesională a personalului din domeniul transporturilor rutiere poate fi autorizat să desfășoare unul sau mai multe tipuri din cursurile prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 4. — Nu sunt supuse prevederilor prezentelor norme centrele de pregătire și perfecționare care funcționează în cadrul Ministerului Apărării Naționale, Ministerului de Interne, precum și în celelalte instituții componente ale sistemului național de apărare, pentru nevoile proprii.

CAPITOLUL II

Condiții de autorizare

Art. 5. — Pentru autorizarea unui centru de pregătire și perfecționare, din statutul solicitantului persoană juridică trebuie să reiasă explicit că obiectul de activitate constă în activități de pregătire prin cursuri de calificare și recalificare, precum și activități de perfecționare în domeniul transporturilor rutiere.

Art. 6. — (1) În vederea autorizării solicitantul trebuie să aibă încadrată cu contract de muncă o persoană care să conducă permanent și efectiv activitatea centrului de pregătire și perfecționare și care să-l reprezinte în relația cu autoritățile.

(2) Persoana care conduce permanent și efectiv activitatea centrului de pregătire și perfecționare răspunde de asigurarea condițiilor de pregătire, având obligația:

- să mențină în permanentă funcționalitate dotările aferente;
- să supravegheze respectarea programei de pregătire;
- să țină evidența tuturor persoanelor care au urmat cursuri;
- să țină evidența examinărilor, precum și a rezultatelor acestora.

Art. 7. — (1) Autorizarea centrelor de pregătire și perfecționare se face de către Direcția generală de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere numai dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

- a) de onorabilitate;
- b) de capacitate financiară și bază materială;
- c) de competență profesională.

(2) Se consideră îndeplinită condiția prevăzută la alin. (1) lit. a) dacă persoana care conduce permanent și efectiv activitatea centrului de pregătire și perfecționare nu a fost condamnată pentru infracțiuni care o fac incompatibilă cu această activitate și/sau nu a fost declarată necorespunzătoare de către autoritatea competentă.

(3) Se consideră îndeplinită condiția prevăzută la alin. (1) lit. b) dacă solicitantul face dovada îndeplinirii condițiilor minime, după cum urmează:

- deține în proprietate, închiriate pentru filialele teritoriale sau în folosință exclusivă și permanentă spații adecvate desfășurării activității: săli de curs, spațiu destinat activității de secretariat, arhivă și evidențe, grupuri sanitare etc.;
- deține dotările tehnico-didactice minime; de asemenea, în funcție de tipul cursurilor pentru care se solicită autorizarea, se vor prezenta și echipamente/materiale specifice, necesare pregătirii.

(4) Se consideră îndeplinită condiția prevăzută la alin. (1) lit. c) dacă persoana care conduce permanent și efectiv activitatea centrului de pregătire și perfecționare este titulară a unei diplome de absolvire a unei instituții de învățământ superior tehnic în specialitatea transporturi rutiere, iar în cazul lectorilor, dacă persoana este posesorul unui certificat/atestat profesional de lector obținut în urma absolvirii unor cursuri de pregătire, corespunzător specificului cursului pe care îl va preda.

CAPITOLUL III

Eliberarea autorizației pentru centrele de pregătire și perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere

Art. 8. — (1) În vederea eliberării autorizației solicitantul va depune la Direcția generală de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere un dosar care trebuie să cuprindă, în copie și în original, pentru verificarea conformității, următoarele documente:

- a) cerere;
- b) actul de înființare și statutul din care să rezulte explicit că activitatea de pregătire prin cursuri de calificare și recalificare, precum și activitatea de perfecționare în domeniul transporturilor rutiere este obiect de activitate al solicitantului;
- c) actul de proprietate (sau contractul de închiriere în cazul filialelor teritoriale) pentru spațiile care îndeplinesc condițiile minime prevăzute în prezentele norme pentru desfășurarea activității de pregătire și perfecționare profesională;
- d) lista cuprinzând dotările tehnico-didactice minime, respectiv aparat de retroproiecție, ecran, telefon, fax, copiator, echipamente de calcul (PC) — minimum 20 de ansambluri (unitate centrală + monitor), trusă ADR în cazul predării cursului referitor la transportul rutier al mărfurilor periculoase;
- e) regulamentul de organizare și funcționare propriu;
- f) programa de pregătire;
- g) avizele de funcționare corespunzătoare (sanitare, P.S.I., protecția muncii), eliberate de instituțiile abilitate;
- h) pentru persoana care conduce permanent și efectiv activitatea centrului de pregătire și perfecționare se vor depune:
 - diploma de absolvire a unei instituții de învățământ superior tehnic în specialitatea transporturi rutiere și un certificat/atestat profesional de lector obținut în urma absolvirii unor cursuri de pregătire;
 - contractul de muncă;
 - decizia de numire;
 - cazierul judiciar;
 - cartea de muncă (în copie) din care să rezulte că a activat minimum 3 ani în domeniul transporturilor rutiere;
- i) pentru lectorii care vor preda cursuri de specialitate se vor depune:
 - diploma de absolvire a unei instituții de învățământ superior în specialitatea tipului de curs pe care îl va preda și certificatul/atestatul profesional de lector obținut în urma absolvirii unor cursuri de pregătire;
 - contractul de muncă sau convenția civilă de prestări de servicii;
 - cazierul judiciar.

(2) În termen de 15 zile de la înregistrarea solicitării personalul Direcției generale de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere analizează dosarul și verifică la sediul solicitantului dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentele norme.

(3) În termen de 30 de zile de la înregistrarea solicitării Direcția generală de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere va elibera autorizația centrului de pregătire și perfecționare dacă se constată îndeplinirea condițiilor prevăzute sau comunică în scris refuzul motivat, după caz.

Art. 9. — (1) Autorizația centrului de pregătire și perfecționare se acordă pentru o perioadă de 5 ani. Modelul autorizației este prezentat în anexa nr. 2 la prezentele norme.

(2) Autorizația centrului de pregătire și perfecționare se vizează anual de către Direcția generală de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere. Viza anuală se acordă numai după verificarea:

- menținerii condițiilor inițiale care au stat la baza eliberării autorizației;
- reactualizării, după caz, a documentelor;
- respectării programei de pregătire avizate în condițiile legii.

(3) Contestația în legătură cu refuzul eliberării autorizației sau vizării acesteia se depune în termen de 15 zile de la comunicare la secretarul de stat care coordonează activitatea Direcției generale de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere.

(4) Răspunsul la contestație se va comunica în termen de 30 de zile de la înregistrare.

Art. 10. — În termen de 3 ani de la data obținerii autorizării centrele de pregătire și perfecționare care organizează cursuri au obligația să certifice sistemul calității serviciului, conform cerințelor standardului SREN ISO 9001/2001.

Art. 11. — Pierderea, sustragerea sau deteriorarea autorizației se comunică Direcției generale de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere. Pierderea sau sustragerea autorizației se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, urmând ca Direcția generală de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere să elibereze un duplicat al acesteia, în termen de 15 zile de la data publicării anunțului.

CAPITOLUL IV

Retragerea și anularea autorizației

Art. 12. — (1) Retragerea autorizației se face de către Direcția generală de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere, în următoarele cazuri:

a) când centrul de pregătire și perfecționare nu mai îndeplinește condițiile care au stat la baza acordării autorizației;

b) când reclamațiile adresate în scris Direcției generale de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere privind calitatea procesului de instruire se confirmă, iar deținătorul autorizației nu a remediat aceste deficiențe;

c) când procesul de pregătire nu se desfășoară conform programelor de pregătire aprobate de către Direcția generală de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere.

(2) Reacordarea autorizației se face, la cerere, după ce deținătorul face dovada că au fost remediate cauzele care au stat la baza retragerii acesteia.

Art. 13. — Anularea autorizației se dispune de către conducerea Direcției generale de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere la a treia retragere sau în următoarele cazuri:

a) când s-au falsificat documente privind evidențele și rezultatele pregătirilor efectuate;

b) când deținătorul autorizației își încetează activitatea.

Art. 14. — (1) Împotriva măsurii de retragere sau anulare a autorizației se poate face contestație, în termen de 15 zile de la data retragerii sau anulării, la secretarul de stat care coordonează domeniul rutier.

(2) Răspunsurile la contestațiile cu privire la retragerea sau anularea autorizației se vor comunica părții interesate în termen de 30 de zile de la înregistrare.

CAPITOLUL V

Controlul centrelor de pregătire și perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere

Art. 15. — (1) În scopul vizării anuale a autorizației personalul Direcției generale de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere va efectua controlul îndeplinirii condițiilor de funcționare a centrelor de pregătire și perfecționare.

(2) Controlul îndeplinirii condițiilor de funcționare a centrelor de pregătire și perfecționare se va efectua și la sesizări sau prin dispoziții exprese din partea conducerii Ministerului Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței.

(3) Tematica minimă de control va cuprinde:

— verificarea menținerii condițiilor inițiale care au stat la baza acordării autorizației;

— verificarea modului de desfășurare a procesului de pregătire;

— verificarea respectării programei de pregătire corespunzătoare cursurilor predate;

— verificarea evidențelor cu privire la personalul pregătit și a evidențelor rezultatelor obținute în urma examinărilor.

(4) Controlul desfășurării activității centrelor de pregătire și perfecționare se va efectua de către personalul autorizat al Direcției generale de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 16. — Evidența centrelor de pregătire și perfecționare autorizate se va ține de către Direcția generală de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere.

Art. 17. — Evidența personalului pregătit se va ține de către centrele de pregătire și perfecționare pe registre unice, numerotate, înregistrate și avizate de către Direcția generală de reglementări și calitatea serviciilor în transporturile rutiere.

Art. 18. — Centrele de pregătire și perfecționare autorizate au obligația de a arhiva pentru o perioadă de 5 ani registrele, testele și formularele de înregistrare a rezultatelor examinărilor, în copie sau în original, după caz.

*ANEXA Nr. 1
la norme*

**TIPURILE
de cursuri specifice funcțiilor din domeniul transporturilor rutiere,
pentru care este prevăzută obligativitatea deținerii unui certificat
de pregătire profesională**

1. Curs de pregătire și perfecționare profesională pentru persoane desemnate să conducă permanent și efectiv activități de transport rutier
2. Curs de pregătire și perfecționare profesională pentru instructorii de conducere auto
3. Curs de pregătire și perfecționare profesională pentru profesori de legislație rutieră
4. Curs de pregătire și perfecționare profesională pentru consilieri de siguranță pentru transportul rutier al mărfurilor periculoase
5. Curs de pregătire și perfecționare profesională pentru conducătorii auto care efectuează transporturi rutiere de mărfuri periculoase.

*ANEXA Nr. 2
la norme
(față)*

ROMÂNIA

MINISTERUL LUCRĂRILOR PUBLICE, TRANSPORTURILOR ȘI LOCUINȚEI
DIRECȚIA GENERALĂ DE REGLEMENTĂRI ȘI CALITATEA SERVICIILOR ÎN TRANSPORTURILE RUTIERE

A U T O R I Z A Ț I E

– CENTRUL DE PREGĂTIRE ȘI PERFECȚIONARE A PERSONALULUI
DIN DOMENIUL TRANSPORTURILOR RUTIERE –

Persoana juridică este autorizată să desfășoare activități de pregătire prin cursuri de calificare și recalificare, precum și activități de perfecționare a personalului din domeniul transporturilor rutiere.

Valabilă de la până la numai în condițiile vizării anuale.

Data emiterii

Emitent,

.....
Semnătura și ștampila

Seria nr.

(verso)

Vize anuale:

Valabil până la data de	Valabil până la data de	Valabil până la data de	Valabil până la data de	Valabil până la data de
Semnătura	Semnătura	Semnătura	Semnătura	Semnătura
Ștampila	Ștampila	Ștampila	Ștampila	Ștampila

Tipul cursului:

1.
2.
3.
4.
5.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

DECIZIE
**pentru aprobarea Normelor tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea
declarației vamale în detaliu**

În temeiul art. 39 alin. (4) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001,

directorul general al Direcției Generale a Vănilor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind imprimarea, utilizarea și completarea declarației vamale în detaliu, prevăzute în anexa*) la prezenta decizie.

Art. 2. — Prezentele norme tehnice nu cuprind prevederile particulare privind modul de completare și utilizare a formularelor declarațiilor vamale în detaliu folosite pentru declararea mărfurilor transportate pe mijloace de transport rutiere și pe cale ferată, atunci când pentru acestea se utilizează sistemul de tranzit comun al Comunităților Europene și statelor membre ale acestora.

Art. 3. — Prezenta decizie intră în vigoare pe data de 1 martie 2003. Pe aceeași dată se abrogă: Decizia

directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 946/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 bis din 9 octombrie 1997; Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 225/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 166 din 28 aprilie 1998; Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 669/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 16 septembrie 1998, și Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 2.671/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 27 noiembrie 2000.

Directorul general al Direcției Generale a Vănilor,
Dinu Mihai Gheorghe

București, 3 februarie 2003.
Nr. 175.

*) Anexa se publică ulterior.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

DECIZIE

privind instituirea unor registre simplificate de evidență pentru bunurile transportate prin sistemul de expediții expres

În temeiul prevederilor art. 34 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 1 august 1997, și ale art. 399 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 19 noiembrie 2001,

directorul general al Direcției Generale a Vănilor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se instituie registrul simplificat de evidență pentru bunurile care intră sau ies din România transportate prin sistemul de expediții expres, în conformitate cu modelul din anexele nr. 1 și 2.

Art. 2. — Trimiterile transportate prin sistemul de expediții expres vor fi grupate, de la expediție, în recipiente separate de celelalte categorii de trimiteri, fiecare urmând să poarte mențiunea „Expres“.

Bunurile se înscriu de către autoritatea vamală în Registrul simplificat de evidență pentru bunurile transportate prin sistemul de expediții expres, în anexa nr. 1, pentru intrare, sau în anexa nr. 2, pentru ieșire.

Atunci când evidența se efectuează informatic, situațiile zilnice (conținând aceleași date ca și registrul prevăzut la alineatul precedent), tipărite pe imprimantă, vor fi clasate în dosare care vor avea caracter de regim special, arhivându-se conform normelor de arhivare (numerotare, șnuruire, proces-verbal pe ultima filă etc.) la sfârșitul fiecărei luni.

Instrucțiunile de completare a Registrului simplificat de evidență pentru bunurile transportate prin sistemul de expediții expres sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 3. — Prevederile prezentei decizii sunt aplicabile pentru toate trimiterile expres care sosesc la birourile vamale de frontieră sau care părăsesc teritoriul țării, trimiteri care sunt supuse vămuirii și sunt expediate potrivit reglementărilor internaționale în materie.

În sensul prevederilor alineatului de mai sus, sunt considerate *servicii expres* serviciile care asigură atât viteza și siguranța în colectarea, distribuirea și ducerea la destinație a trimiterilor, cât și toate sau unele dintre următoarele facilități suplimentare:

- a) garanția ducerii la destinație a trimiterilor la data fixată;
- b) colectarea de la locul de origine a trimiterilor;
- c) livrarea trimiterii poștale destinatarului sau reprezentantului autorizat al acestuia;
- d) posibilitatea de a schimba în tranzit destinația și destinatarul;
- e) confirmarea către expeditor a primirii trimiterii expediate;
- f) monitorizarea și urmărirea trimiterilor expediate;
- g) servicii personalizate pentru clienți și asigurarea unui serviciu conform momentului și modalității solicitate de expeditor.

Art. 4. — Pentru trimiterile cu valoare sub 100 euro transportate prin sistemul de expediții expres se organizează un flux special de prioritate.

Formalitățile de vămuire în cazul fluxului special de prioritate se realizează prin parcurgerea următoarelor etape:

a) societatea realizează, pe baza informațiilor deținute la momentul ajungerii efective a trimiterilor sau anterior acestui moment, preselecția inițială a acestora în funcție de următoarele date: numărul total al trimiterilor aferent fiecărui transport, expeditorul, destinatarul, felul mărfii, cantitatea, valoarea, regimul vamal ce urmează a fi solicitat și calculul drepturilor datorate, aferent fiecărei trimiteri sau grupaj de trimiteri;

b) informațiile de mai sus se înscriu manual în documentul denumit „Declarație de vămuire“, având forma din anexa nr. 4. Instrucțiunile de completare a declarației de vămuire sunt cele din anexa nr. 5;

c) declarația de vămuire intră pe firul de așteptare până se realizează joncțiunea cu trimiterea; declarantul este responsabil de supravegherea firului de așteptare;

d) la ajungerea efectivă a trimiterilor, acestea sunt grupate în două categorii, astfel:

— o partidă formată din trimiteri ce au fiecare valoarea mai mică de 100 euro și nu necesită prezentarea unor documente speciale pentru vămuire, denumită în cele ce urmează *partida cu prioritate*;

— o partidă formată din trimiteri ce au fiecare valoarea mai mare de 100 euro sau necesită prezentarea unor documente speciale pentru vămuire, denumită în cele ce urmează *partida fără prioritate*;

e) pentru partida cu prioritate se parcurg în continuare următoarele etape:

— se realizează joncțiunea declarației de vămuire cu trimiterea;

— se anexează la declarația de vămuire documentele necesare acordării regimului vamal;

— se efectuează controlul documentar al declarației de vămuire;

— se efectuează controlul fizic al trimiterii;

— se verifică corectitudinea calculului drepturilor datorate;

— se încasează drepturile datorate și se acordă liberul de vamă;

f) pentru partida fără prioritate se parcurg în continuare următoarele etape:

— se realizează joncțiunea declarației de vămuire cu trimiterea;

- se anexează la declarația de vămuire documentele necesare acordării regimului vamal;
- se anexează la declarația de vămuire celelalte documente speciale pentru vămuire;
- se efectuează controlul documentar al declarației de vămuire;
- se efectuează controlul fizic al trimerii;
- se verifică corectitudinea calculului drepturilor datorate;
- se încasează drepturile datorate și se acordă liberul de vamă;

g) orice neconcordanță în parcurgerea etapelor menționate se soluționează prin reluarea procedurii.

Art. 5. — Anexele nr. 1—5*) fac parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 6. — Prezenta decizie intră în vigoare pe data de 1 martie 2003. Pe aceeași dată se abrogă Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 1.842/2001 privind instituirea unui registru simplificat de evidență pentru bunurile transportate prin sistemul de expediții expres, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 20 noiembrie 2001.

Directorul general al Direcției Generale a Vănilor,
Dinu Mihail Gheorghe

București, 3 februarie 2003.
Nr. 176.

*) Anexele nr. 1—5 se publică ulterior.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂNILOR

DECIZIE

pentru aprobarea Normelor tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale, evidența operativă, controlul și supravegherea vamală a mărfurilor care se introduc sau se scot din zonele libere și din porturile care beneficiază de facilitățile prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 131/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 99/2002

În temeiul art. 400 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 19 noiembrie 2001,

în aplicarea prevederilor art. 9 alin. (1) și (2), art. 13, art. 16 alin. (1), art. 47, art. 51 alin. (1), art. 60, 64 și 71, art. 81 alin. (1), art. 82, 126—134 și 145 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, precum și ale art. 399 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României,

având în vedere prevederile art. 17 din Ordonanța Guvernului nr. 131/2000 privind instituirea unor măsuri pentru facilitarea exploatarei porturilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 434 din 3 noiembrie 2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 99/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 169 din 11 martie 2002,

directorul general al Direcției Generale a Vănilor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale, evidența operativă, controlul și supravegherea vamală a mărfurilor care se introduc sau se scot din zonele libere și din porturile care beneficiază de facilitățile prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 131/2000, aprobată și modificată prin Legea nr. 99/2002, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — În aplicarea prevederilor privind aplicarea uniformă a reglementărilor vamale, evidența operativă, controlul și supravegherea vamală a mărfurilor care se introduc

sau se scot din port, prin *port* se înțelege, în toate situațiile, numai un port care beneficiază de facilitățile prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 131/2000.

Art. 3. — Prezenta decizie intră în vigoare pe data de 1 martie 2003. Pe aceeași dată se abrogă Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 753/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 188 din 12 aprilie 2001, și Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 1.138/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 29 iunie 2001.

Directorul general al Direcției Generale a Vănilor,
Dinu Mihail Gheorghe

București, 3 februarie 2003.
Nr. 177.

*) Anexa se publică ulterior.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

DECIZIE

pentru aprobarea Normelor tehnice privind procedura simplificată de efectuare a formalităților vamale pentru importul și exportul de presă, tipărituri, energie electrică și mărfuri transportate prin conducte

Având în vedere prevederile art. 51 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 19 noiembrie 2001,

directorul general al Direcției Generale a Vănilor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind procedura simplificată de efectuare a formalităților vamale pentru importul și exportul de presă, tipărituri, energie electrică și mărfuri transportate prin conducte, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — După publicarea prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I, Compania Națională de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A. va nominaliza în scris Direcției Generale a Vănilor denumirea stațiilor electrice din anexa nr. 2 la norme, prevăzute cu echipamente de măsurare automatizate cu posibilitatea transmiterii rezultatelor la distanță în vederea înregistrării și stocării datelor, la care citirea indexurilor contoarelor se

poate realiza la sediul central al Companiei Naționale de Transport al Energiei Electrice „Transelectrica” — S.A.

Art. 3. — Prezenta decizie intră în vigoare pe data de 1 martie 2003. Pe aceeași dată se abrogă Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 1.076/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 bis din 10 noiembrie 1997, Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 1.838/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 535 din 2 noiembrie 1999, și Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 869/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 6 iunie 2000.

Directorul general al Direcției Generale a Vănilor,
Dinu Mihail Gheorghe

București, 3 februarie 2003.
Nr. 178.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

DECIZIE

pentru aprobarea Normelor tehnice privind procedura simplificată de efectuare a formalităților vamale aferente aprovizionării mijloacelor de transport în trafic internațional

Având în vedere prevederile art. 60 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 1 august 1997, precum și ale art. 51 și ale art. 73 alin. (4) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 19 noiembrie 2001,

ținând seama de pct. 6.11 din anexa la Convenția privind facilitarea traficului maritim internațional (FAL), adoptată la Londra la 9 aprilie 1965 de Conferința internațională privind facilitarea voiajului și transportului maritim, modificată și completată prin amendamentele din 1984, 1986, 1989, 1991, 1993 și 1994, la care România a aderat prin Ordonanța Guvernului nr. 58/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 413 din 30 august 1999,

directorul general al Direcției Generale a Vănilor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind procedura simplificată de efectuare a formalităților vamale aferente aprovizionării mijloacelor de transport în trafic internațional, cuprinse în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare pe data de 1 martie 2003. Pe aceeași dată se abrogă Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 403/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 14 iulie 1998.

Directorul general al Direcției Generale a Vănilor,
Dinu Mihail Gheorghe

București, 3 februarie 2003.
Nr. 179.

*) Anexa se publică ulterior.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

DECIZIE
pentru aprobarea Normelor tehnice privind antrepozitul vamal

Având în vedere prevederile art. 400 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 19 noiembrie 2001,

directorul general al Direcției Generale a Vănilor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice privind antrepozitul vamal, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare pe data de

1 martie 2003. Pe aceeași dată se abrogă Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 270/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192

din 3 mai 1999.

Directorul general al Direcției Generale a Vănilor,
Dinu Mihail Gheorghe

București, 3 februarie 2003.
Nr. 180.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
DIRECȚIA GENERALĂ A VĂMILOR

DECIZIE
pentru aprobarea Normelor tehnice de lucru privind circulația sacilor și trimerilor poștale externe între birourile vamale

Având în vedere prevederile art. 60 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 1 august 1997,

având în vedere prevederile art. 19, 51 și ale art. 349 alin. (2) din Regulamentul de aplicare a Codului vamal al României, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.114/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 735 din 19 noiembrie 2001,

în scopul fluidizării serviciului asigurat de Compania Națională „Poșta Română” — S.A. privind circulația sacilor și trimerilor poștale externe între birourile vamale,

directorul general al Direcției Generale a Vănilor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se aprobă Normele tehnice de lucru privind circulația sacilor și trimerilor poștale externe între birourile vamale, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare pe data de 1 martie 2003. Pe aceeași dată se abrogă Decizia directorului general al Direcției Generale a Vănilor nr. 374/1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 136 din 1 aprilie 1999.

Directorul general al Direcției Generale a Vănilor,
Dinu Mihail Gheorghe

București, 3 februarie 2003.
Nr. 181.

*) Anexa se publică ulterior.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

pentru modificarea și completarea Regulamentului nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, cu modificările și completările ulterioare

În temeiul prevederilor art. 11, 12 și 50 din Legea nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României,

Banca Națională a României emite prezenta circulară.

Art. I. — Regulamentul nr. 3/1997 privind efectuarea operațiunilor valutare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 395 din 31 decembrie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — La solicitarea efectuării unei plăți externe, rezidenții au obligația de a proba cu documente, inclusiv autorizația în cazul operațiunilor supuse autorizării Băncii Naționale a României, natura operațiunii în valută și suma transferată.

Pentru efectuarea unei plăți externe, rezidenții vor completa formularul «DISPOZIȚIE DE PLATĂ EXTERNĂ» (DPE) pus la dispoziție de banca prin intermediul căreia urmează a se efectua operațiunea sau prezentat băncii de către ordonatorul plății.

Formularul «DISPOZIȚIE DE PLATĂ EXTERNĂ», prezentat în anexă, se completează în două exemplare, dintre care unul pentru bancă și celălalt pentru ordonatorul plății.

Pentru persoanele fizice rezidente, în situația în care scopul transferului extern nu poate fi probat cu documente, este suficientă completarea pe principiul bunei-credințe a formularului băncii.“

2. Articolul 16 se abrogă.

3. Alineatul al doilea al articolului 26 va avea următorul cuprins:

„Normele numerotate de la N.R.V. 1 la N.R.V. 7 fac parte integrantă din prezentul regulament.“

Art. II. — La Normele privind funcționarea pieței valutare — N.R.V. 1, la capitolul II litera b) punctele 9 și 12, se elimină textul „(inclusiv formularul DPVE/formularul CDA)“.

Art. III. — La Normele privind modul de autorizare și de raportare a operațiunilor valutare de capital — N.R.V. 3, punctul 8 se abrogă.

Art. IV. — Normele privind efectuarea plăților externe pentru importurile de mărfuri, executarea de lucrări și prestările de servicii — N.R.V. 4 se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctul 1.1. va avea următorul cuprins:

„1.1. Băncile vor executa ordinele de plată la extern în avans pentru importuri de mărfuri, executări de lucrări și prestări servicii, dispuse prin formularul «DISPOZIȚIE DE PLATĂ EXTERNĂ» (DPE) pe bază de documente, respectiv contractul extern sau orice alt document cu astfel de valoare.“

2. Punctul 6.1 va avea următorul cuprins:

„6.1. Plățile externe pentru importurile de mărfuri pot fi dispuse de către persoane rezidente, îndreptățite să efectueze operațiuni de comerț exterior, prin completarea formularului DPE, prevăzut la art. 7 din regulament, care au calitatea de importatori atestată prin înscrierea la pct. 8 din Declarația vamală de import și sunt titularii facturilor externe în baza cărora efectuează aceste plăți.

De asemenea, formularul DPE se utilizează și în cazul celorlalte categorii de plăți externe și de persoane.

În cazul efectuării importurilor prin comisionari, plățile externe pot fi efectuate atât de comisionari, cât și de comitenți pe baza documentelor prevăzute de norme și a contractului de comision.“

3. Punctul 6.4 va avea următorul cuprins:

„6.4. Băncile vor efectua plățile externe, prevăzute în prezentele norme, pe bază de documente originale.

Plățile externe ordonate de clienți pot fi efectuate de către bănci și pe baza datelor transmise prin sistem computerizat (Electronic Banking) sau prin alte modalități de teletransmisie (fax, SWIFT etc.), urmând ca în maximum 5 zile lucrătoare băncile să intre în posesia documentelor originale respective. În vederea efectuării plăților externe prin sistem computerizat sau prin alte modalități de teletransmisie, clienții vor transmite în mod obligatoriu informațiile necesare efectuării transferului extern prevăzute în formularul DPE, precum și în documentele de plată. Acceptarea efectuării plăților în aceste condiții se va face doar pentru clienții agreeți.“

4. Prevederile punctelor 1.2, 1.3, 5.1, 6.2 și 6.3 se abrogă.

Art. V. — Normele privind circuitul formularelor „DISPOZIȚIE DE PLATĂ VALUTARĂ EXTERNĂ“ (DPVE) și „CERERE DE DESCHIDERE ACREDITIV“ (CDA) — N.R.V. 8 și Normele privind controlul valutar asupra încasărilor din exporturi și din celelalte operațiuni cu străinătatea — N.R.V. 9 se abrogă.

Art. VI. — Prezenta circulară intră în vigoare la 15 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR CONSTANTIN ISĂRESCU

București, 13 februarie 2003.

Nr. 5.

5. Banca beneficiarului Denumire _____ Adresa _____ Tara _____ 7. Ţara partenerului din contractul extern _____	6. Beneficiar Nr. cont _____ Denumire/ Nume _____ Adresa _____ Tara _____ Mesaj pentru beneficiar _____
8. Informațiile completate pe acest formular sunt reale și complete. Semnătura ordonatorului _____ Data _____ Ștampila ordonatorului _____	9. SE COMPLETEAZĂ DE CĂTRE BANCA ORDONATORULUI Dispoziția de plată a fost executată. Data valutei _____ Referința externă _____ Data _____ Semnătura și Ștampila lucrătorului bancar _____

Instrucțiuni pentru completare

Formularul se completează în mod lizibil, manual cu majuscule, sau computerizat, în două exemplare (un exemplar pentru bancă și un exemplar pentru ordonator). Formularul constituie sursă de date pentru elaborarea balanței de plăți.

Caseta 3. Suma totală ordonată se defalcă pe tranzacții, completându-se pentru fiecare tranzacție valoarea și, după caz, data livrării și/sau numărul din Registrul datoriei externe (publice sau private). Suma totală ordonată poate face obiectul plății mai multor facturi, contracte etc. către același beneficiar.

Data livrării se va completa numai în cazul importurilor de bunuri.

Exemple de tranzacții pentru care se dispune plata:

- *Import de bunuri (avansuri, plăți la livrare, plăți după livrare);*
- *Transport de bunuri sau persoane pe modalități de transport : transport feroviar, auto, maritim, fluvial sau aerian;*
- *Construcții și antreprenariat în România sau în străinătate ;*
- *Investiții directe în străinătate (participare la capital social de 10% sau mai mult);*
- *Lichidarea investițiilor nerezidenților;*
- *Donații, moșteniri, transferuri fără contraprestație;*
- *Comisioane aferente creditelor primite de la nerezidenți;*
- *Avans leasing financiar ;*
- *Dobânzi aferente creditelor primite de la nerezidenți;*
- *Rate de capital aferente creditelor primite de la nerezidenți. Se va înscrie termenul (până la un an inclusiv, sau peste un an) și tipul creditului (credit financiar sau comercial, leasing financiar ș.a.);*
- *Dividende;*
- *Dobânzi aferente valorilor mobiliare (obligațiuni) emise de rezidenți;*
- *Credite acordate nerezidenților. Se va specifica termenul (până la un an inclusiv, sau peste un an) și tipul creditului acordat (credit financiar);*
- *Achiziționarea de valori mobiliare emise de nerezidenți, specifice pieței de capital (cumpărare de acțiuni reprezentând până la 10% din capitalul social, obligațiuni sau alte titluri de credit cu scadență inițială, de regulă, mai mare de un an) sau ale pieței monetare (efecte de comerț, instrumente derivate, titluri de stat, precum și orice alte valori mobiliare cu scadențe inițiale, de regulă mai mici de un an);*
- *Răscumpărări de valori mobiliare românești, instrumente ale pieței de capital sau ale pieței monetare.*

Notă: Datele completate pe acest formular sunt confidențiale, conform prevederilor legale în vigoare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro